

میژوو، سهرهه‌لدان و بنه‌مای بزاقی ته‌غریبی (له ئەده‌بی هاوچه‌رخ‌ی کوردی)دا

پ.د.عوسمان حمد خضر دهشتی

م. یاریده‌ده‌ر. بهزاد فتاح خورشید

زانکۆی کۆیه

osman.hamad@koyauniversity.org

په‌روه‌ده‌.ق.دکتۆرا.ز.کۆیه

bahzadfatah425@gmail.com

پوخته:

ئەم توێژینه‌وه‌یه‌ له ژێر ناو‌نیشانی (میژوو، سهرهه‌لدان و بنه‌مای بزاقی ته‌غریبی) له ئەده‌بی هاوچه‌رخ‌ی کوردیدا، ئاشکرایه بزاقی ته‌غریبی وه‌کوو جوولانه‌وه‌یه‌کی ئەده‌بی له‌دوای پا‌په‌رینی به‌هاری سا‌لی ١٩٩١ز له‌لایه‌ن هه‌رسی‌ پووناکبیر و نووسه‌رانی نوێخو‌ازی شاری هه‌ولێر و کۆیه به‌ناوه‌کانی (پۆسته‌م باجه‌لان، د. که‌مال معروف، عه‌باس عه‌بدو‌للا) دامه‌زرا. له شاری هه‌ولێر له رێکه‌وتی ٢٠٠١/٥/٢٨ له‌ژێر ناو‌نیشانی (به‌ره‌و بزاقی ته‌غریبی) به‌یاننامه‌ی خۆیان بلا‌و کرده‌وه. هه‌ر له به‌راییه‌ به‌یاننامه‌که‌یان ئاماژه‌یان به‌وه‌ کردووه‌ ده‌لێن: (ئەم بوونه‌ره‌وه‌ له پووناکیدا له‌ دایک ده‌بی به‌ ئاره‌زووی خۆیه‌وه‌ به‌ره‌و تاریکی هه‌نگاو ده‌نی). ئەمانه‌ له‌ گۆشه‌نیگای ئەده‌بی خۆیانه‌وه‌ هه‌ولیان داوه‌ به‌شداری له‌ ژیا‌نی تاکی کورد بکه‌ن. له‌نیۆ کۆمه‌لگه‌ی کوردیدا کاریکی ئەده‌بی خۆم‌الی به‌ ئەنجام بگه‌یه‌نن. باس له‌و گه‌یروگره‌فتانه‌ بکه‌ن له‌ دوای پا‌په‌رینی له‌نیۆ ژیا‌نی خه‌لکی کوردستان خۆلقاوه‌، هه‌روه‌ها شانبه‌شان له‌ گه‌لیاندا هه‌نگاو به‌هاو‌یژن بۆ وه‌ده‌رخستنی رووی پاستیی ئه‌و واقیعه‌ی تاکی کورد تیا‌یدا گوزه‌ر ده‌کات. یه‌کێک له‌و خاله‌ جه‌وه‌ه‌ریانه‌ی که‌ له‌لایه‌ن بزاقی ته‌غریبییه‌وه‌ له‌ رووی ئەده‌بییه‌وه‌ گرنگی زۆری پێ دراوه‌، هه‌لبه‌ژاردنی چه‌مک و زاراوه‌ی (نامۆی)یه‌، چونکه‌ ئەم چه‌مکه‌ له‌ رووی فه‌لسه‌فی و ئەده‌بییه‌وه‌ په‌هه‌ندیکی فره‌وانی هه‌یه‌، ده‌توانیت له‌ زۆربه‌ی کایه‌کانی کۆمه‌لگه‌ کار بکات، وه‌کوو لایه‌نی (سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی، ئایینی، پۆشنبیری، ئەده‌بی...)، ئەگه‌ر سه‌یری به‌ره‌مه‌کانی ئەم په‌وته‌ ئەده‌بییه‌ وه‌کوو (شیعر، په‌خشان، چیرۆک....) بکه‌ین، ده‌بینین زیاتر گرنگیان به‌ لایه‌نی نامۆی داوه‌، به‌ تابه‌ت له‌ شیعه‌ره‌کانیان، چونکه‌ شیعر پانتاییه‌کی فره‌وانی هه‌ر چوار ژماره‌ی گۆڤاره‌کانی ئەم بزاقه‌ی داگر تووه‌. به‌لام زیاتر شاعیرانیان توانیویانه‌ ئه‌و حاله‌ته‌یان ئه‌و دیارده‌یه‌ ده‌ربهرن و له‌ رێگه‌ی شیعه‌ره‌کانیانه‌وه‌ ئاماژه‌ی پێ بکه‌ن. کلیله‌وشه‌: بزاقی ته‌غریبی، نامۆی، یاخیبوون، نۆستۆلۆژیا، تاراوگه‌.

پێشه‌کی

کاتیک بزاقی ته‌غریبی وه‌ک کایه‌کی ئەده‌بی سه‌ری هه‌ڵداوه، ئەده‌بی کوردی به‌ قۆناغێکی تایبه‌تیدا تێ پهریوه، له‌و ماوه‌یه‌دا دوا‌ی راپهرین هه‌نگاوی ئەوه‌ی ناوه‌ خۆی جیا بکاته‌وه‌ له‌ ئەده‌بی نوێ، زیاتر پوچۆته‌ ناو گه‌رو گه‌رفته‌کانی مرۆف و کۆمه‌لگه‌، وه‌کوو ئەده‌بێکی لایه‌نگه‌رو شۆر‌شگه‌رو هاوچه‌رخ کاری کردووه، نارازیبوو له‌وه‌ هه‌لسووکه‌وتانه‌ی باری کۆمه‌لگه‌ی کوردی له‌ پرووی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و رۆشنیبری که‌ تاکی کورد پیایدا گوزه‌ری کردووه، بۆیه‌ وه‌کوو جوولانه‌وه‌یه‌کی ئەده‌بی رێه‌وی ئەده‌بی خۆی گۆریوووه‌ بۆ لایه‌نی یاخه‌بوون و نامۆیی، توانی به‌ره‌مه‌ی‌کی جوانی ئەده‌بیمان پێشکه‌ش بکات، له‌گه‌ڵ واقه‌ع و پرووی راستی نه‌وسای کۆمه‌لگه‌ی کوردیمان بگونجیت.

هۆکاری هه‌ڵبژاردنی بابه‌ته‌که‌:

کاتیک بزاقی ته‌غریبی له‌دایک بووه، باری سیاسی و ئابووری و رۆشنیبری میلیه‌تی کورد پێی ناوه‌ته‌ قۆناغێکی تری ژیان، قۆناغێک جیاوازیبووه‌ له‌وه‌ی پێشوو، که‌ نه‌تواندراوه‌ به‌ ئازادی بژی و به‌ ئازادی بۆچوونی خۆی ده‌ربهریت. ئەمه‌ش بووه‌ته‌ هۆکاری، که‌ چه‌ندان په‌هه‌ند و بۆچوونی جیا له‌ ده‌روونی ئەده‌ب و شاعیرانمان په‌نگی خواردبوویه‌وه، که‌ له‌ترسی ئەشکه‌نجه‌ دان و په‌تی سێداره‌ نه‌وێرینه‌ ده‌ری بهرن، به‌لام له‌گه‌ڵ هه‌له‌اتنی خۆری بزاقی ته‌غریبی ئەده‌بی کوردیمان چه‌ندان راو بۆچوونی جیاواز ئالوگۆر ده‌کران و شاعیران و نووسه‌ران به‌هۆی ئەوه‌ که‌ شوه‌وا ئازادیه‌ی په‌خسا بۆ هه‌ریمی کوردستان، چه‌ندان به‌ره‌مه‌ی جو‌راوجۆر بگه‌ره‌ له‌ (شعیر، چه‌خشان، چه‌روک، وه‌رگه‌ران، به‌ره‌مه‌ی منداڵان...) له‌لایه‌ن بزاقی ته‌غریبی ب‌لاوکرانه‌وه‌ و وه‌کوو بزاقی ئەده‌بی بووه‌ رینگه‌ی بایه‌خ و سه‌رنجی لێکۆله‌رانی بواری ئەده‌بی کوردیمان.

سنووری لێکۆلینه‌وه‌که‌:

ئهم لێکۆلینه‌وه‌یه‌ ده‌چێته‌ خانه‌ی ئەده‌بی هاوچه‌رخ‌ی کوردییه‌وه‌، ئەگه‌ر ئەده‌بی نوێ یاخود نوێخوازی به‌ قوتابخانه‌ی گۆران و هاوه‌لانی له‌دوا‌ی یه‌که‌مین جه‌نگی

جیهانییه‌وه‌ ده‌ست پێ بکات، ئەوا ئەده‌بی هاوچه‌رخ‌ی کوردیمان له‌ باشووری کوردستان له‌ دوا‌ی سالانی هه‌فتاوه‌ ده‌ست پێ ده‌کات، له‌گه‌ڵ سه‌ره‌له‌دانی بزوتنه‌وه‌ ئەده‌بیه‌کانی (کفری، روانگه‌، پێشه‌وه‌یه‌کانی هه‌ولێر) ئەمانه‌ بوونه‌ هه‌وینیک، که‌ ئەده‌بی کوردی شه‌قلی تازه‌و نوێ به‌ره‌م به‌یتیت، (بزاقی ته‌غریبی) یش بیه‌ش نه‌یت له‌وه‌ گۆرانکاریانه‌وه‌ و به‌ ده‌ستپێکی نوێ له‌ ئایدۆلۆژیا و بیروه‌زریکی سه‌رده‌میانه‌، هه‌روه‌ها فۆرم و ناوه‌رۆکیکی تازه‌ کار بکات.

گه‌روگه‌رفتی لێکۆلینه‌وه‌:

کارکردنی له‌ پرووی ئەده‌بیه‌وه‌ له‌گه‌ڵ بزاقیک، که‌ خاوه‌ن بیرو ئایدۆلۆژیاکی تازه‌یه‌ هه‌روا ئاسان نابیت، چونکه‌ ئاوێته‌بوونی بزاقی نوێ و مۆدێرنیزمه‌کان له‌ زۆر پرووه‌ تیکه‌ڵ به‌ بزاق و ئایدۆلۆژیا‌ی فه‌لسه‌فه‌ی ئەده‌بی پوژئاوا بوون، له‌گه‌ڵ هه‌ڵبژاردنی ناویشانی بزاقه‌که‌، دیاره‌ له‌ لایه‌کی تر په‌نگدانه‌وه‌ی چه‌مکی نامۆییه‌ له‌ به‌ره‌مه‌کانیان به‌ خاڵیکی جه‌وه‌هه‌ری کاره‌کانیان هه‌ژمار ده‌کریت. گومان‌ی له‌وه‌دا نییه‌ کۆکردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانیان و وه‌ده‌ستخستنی گوڤاره‌کانیان کاریکی ئاسان نه‌بووه‌.

میتۆدی لێکۆلینه‌وه‌که‌:

سروشتی لێکۆلینه‌وه‌که‌ وه‌سفیی شیکارییه‌، له‌ پروویه‌که‌وه‌ هه‌ولمان داوه‌ میتۆوی سه‌ره‌هه‌لانی و ئامانج و سیماکانی له‌گه‌ڵ رۆلی ئەم بزاقه‌ له‌ ئەده‌بی هاوچه‌رخ‌ی کوردیدا پروون بکه‌ینه‌وه‌. پاشان باس له‌ په‌نگدانه‌وه‌ی چه‌مکی نامۆی بکه‌ین له‌ به‌ره‌مه‌کانی نووسه‌ر و شاعیرانی ئەم بزاقه‌، که‌ به‌ خاڵیکی جه‌وه‌هه‌ری دانراوه‌.

ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌م

۱- میتۆو، سه‌ره‌له‌دانی بزاقی ته‌غریبی:

له‌لایان هه‌ر سێ شاعیر و نووسه‌ری نوێخوازی شاری هه‌ولێر و کۆیه‌ به‌ ناوه‌کانی (پۆسته‌م باجه‌لان، د. که‌مال مه‌عروف، عه‌باس عه‌بدوڵلا) له‌ شاری هه‌ولێر رینگه‌وتی ۲۰۰۱/۵/۲۸ به‌یاننامه‌یه‌کیان له‌ ژێر ناویشانی (به‌ره‌و بزاقی ته‌غریبی) ب‌لاو کرده‌وه‌. له‌م به‌یانه‌ ئەده‌بیه‌ ئاماژه‌ به‌ کۆمه‌لێک دیدوبۆچوون ده‌هه‌بهنه‌ر په‌وته‌کانی ئەده‌بی کراوه‌

تاوه کوو ئەدەبی نوێی هاوچەرخی شاعیرانی وه کوو (نالی، هیمن، حاجی قادر) به هۆی که می شارەزای له زاراوه کهو خود نه بوونی ئەزموونی شاعیر و نووسەرانی به رانبەر زاراوهی (نامۆ) یی دەرنگ گەشتن بۆ ناو دنیای ئەدەبی ئێمه، تاوه کوو ئەوه بوو له ئەدەبی دایک راپەریمان به شیوهیهکی فرهوان لای شاعیر و رۆمانسوس و چیرۆکنووسان به شیوهیهکی بهربلۆ بلاو بووه و له تیکسته ئەدەبیهکان پهنگی داوه تهوه. که بووه ته پێگه ی بایه خی لیکۆله ران و په خه گرانی بواری ئەدەبی کوردیمان. دووهم: قۆناغی ئەدەبی دایک راپهرین پێویستی به وشه یه کی وا هه بوو، بۆ پرکردنه وه ی ئەو که لینه ی که به ته ویت باس له ئەدەبی ئەو سهرده مه بکه ین. ئەمه ش به هۆی سه ختی ئەو ژيانه ی گه لی کورد له و کاته دا تیی که وتبوو، به هۆی مألۆرانی و دهر به ده ری و شه ری ناوخۆ ، ئەمانه هه مووی کاریگه ری هه بوو به سه ر سیما و ناخی مرۆفی کورد، نامۆ بوو به و ژيانه ی که پۆژانه تیا دا گوزه ری ده کرد. نامۆ بوو به ده ست ئەو ئازاره ی که به سه ری دا سه پێترو بوو، له لایه کی تریش ئەو که سانه ی له دهره وه ی و لاتدا ده ژیان تووشی غوربه ت بوو بوون، تووشی بیکه سی و له غه می که سوکاریان بوون، چونکه تاکی کورد هه ر له دێر زه مانه وه فیری تیکه لاوی کۆمه لایه تی و خزم خزمانی و قه ره بالغیه، بۆیه ژیان به ته نیا لای ئەو هه روا کاریکی ئاسان ناییت، بۆیه نامۆ بوو به و ژيانه ی له ئەورووپا ده ژیا، ئەمه ش بیگومان لای نووسه رانی (شاعیر و چیرۆک و رۆمان) پهنگی داوه ته وه، هه روه ها لای گۆرانی بێژه کانی به شیوه یه کی باش له باره ی غه ربی گۆرانی گوتراوه..... هتد. سییه م: ده توانین بلین رۆشنی و ئەدەبیاتی کوردی تاراده یه ک له هه ولێ ئەوه بوونه هه ندیک ئەزموونی رۆشنی جۆراوجۆر بگوازنه وه نیو جیهانی کۆمه لگه ی کوردی، به لām به شیوه یه کی لاسایکه ره وه ی دا هینه رانه نه وه کوو کوپرا نه. هه ر له م باره یه وه (مه مه د خدر مه لود) ده لئی: ”نامۆ بوون غه رب بوونی شاعیران ماله یکی تازه نیه و پێشینه یه کی قولی میژووی هه یه. به لām شاعیر و نووسه رانی نیو به یاننامه ی (به ره و بزاقی ته غه رب) (عه باس عه بدوللا

و له ویش باس له زه مینه ی بزاقی ئەدەبی ته غه ربی ده که ن له جوولانه وه ی ئەدەبی کوردیدا بۆ ئەم مه به سه ته ش سه ره تابه کی گشتی میژووی ته غه ربیان کردووه ته ده روازه یه ک بۆ ئەم به یاننامه یه. هه روه ها له باره ی به یانه که دا ده لێن: ئەم بوونه وه ره له پرووناکیدا له دایک ده ییت، به ئاره زووی خۆیه وه به ره و تاریکی هه نگا و ده نیت (ئاغۆک، ۲۰۱۱، ۱۹۸)، له باره ی زاره ی (ته غه رب) د. که مال مه عرف ده لیت: ”به لای ئێمه وه وشه ی ته غه ربی له وشه ی نامۆگه رایی به رفه وانه تر و گشتگیرتره، هه رچه نده له ناوخۆیدا نامۆگه راییش ده گه یه نی...“ (ئاغۆک، ۲۰۰۳، ۹۱) واته هه ردوو وشه که یه ک مه به ستیان هه یه و ئامانج لئی گه یاندنی نامۆبیه له ئەدەدا، هه ر له م باره یه وه مامۆستا (مه مه د وه سمان) ده لئی: (وشه ی ته غه رب دوو واتای هه یه): زاراوه یه کی نوێیه مه به ست چه شنیکێ پۆژئاواییه، له لایه کی تر ته غه رب یان بیگانه خوازی یان پێچکه ی روو له پۆژئاوا به مانای نامۆبوون واته (اغتراب) دئی، مامۆستا (پۆسته م باجه لان) پێی وایه ”زاراوه ی ته غه رب — چه ندان چه مکی لئ ده بیته وه، ئەم چه مکه نه له بازنه ی موغاناته فره لا و فره دیو و فره پرووخساره کانی خودگه راییی بوونه وه ره وه دهرناچن، ئەوانیش به ده وری خۆیان وه یه یه وندییه کی به تنیان به حاله ته نامۆگه راییه کانه وه هه یه...“ (س. پ، ۹۱) به شیوه یه کی گشتی ئەم نووسه ر و شاعیرانه ئەزموونی خۆیان هه بوو له باره ی شاعیر و ئەدەبی ناوه وه و دهره وه، شاره زاییان له ئەدەبی ئەورووپا ش په یدا کردبوو، به هۆی ئەوه ی له تاراوه ده ژیان ده یانزانی قۆناغی ئەدەبی ئەمرۆ ئەوه ی پێویسته بۆیه له هه ولئ ئەو دا بوون زاراوه ی یاخود وشه ی (نامۆ) بوون بگه یینه ناو ئەدەبی کوردیمان ئەمه ش له به ر ئەم هۆکارانه: یه که م: ئەدەبی کوردی پێویستی به وشه یکی واهه بوو، بۆ ئەوه ی چه زو ئاره زووی شاعیر و نووسه رانی چیرۆک و رۆمانی کوردی پرکاته وه، چونکه له پیش ئەم کاته وشه ی (نامۆ) بوون په گوریشه یه کی وای دا نه کوتابوو، که بیته پێگه ی سه رنج و بایه خی لیکۆله رانه ی ئەدەبی کوردیمان. (غوربه ت و نامۆبوون) پێشتریش لای شاعیر و نووسه رانمان هه بووه، هه رله ئەدەبی کلاسیکیان بگره

بهوانه، بهلام لێیان بیگانهیه، نامۆ لهجهسته لهولاتی زیدی خۆی دایه، بهلام زۆر زۆر لێی دووره. نامۆ لهگهڵ خهڵکه کهدا و له ناو خهڵکه کهدا ههڵناکات بۆیه (جونهیدی بغدادی) یشی گوزارشت لیکردوووه که دهلیت: تهحهمولی گۆشهگیری ئاسانتره لهخاتراهی تیکهڵ بوون (س. پ. ل. ٣٠). گرووپی بزافی تهغریبی کاتیک سهری ههڵدا، زیاتر نووسهراهی مه بهستیان نهوه بوو خۆیان جیا بکه نهوه لهو گرووپانهی که پێشتر هه بوون، وه کوو گرووپی پروانگه و کفری و گرووپۆکه کانی که له شاری ههولێردا هه بوون، نامۆبوون و جیا بوونه وه ش له بۆچوونی نووسهراهی پێشووتر سه رنه نجام ده بیته هۆی جیاواز و سه ره هه لانی بیر و هزری تر، ههروه ها ده بیته پێشووتر خۆ ئاماده کردنیک هه بیته، بیگومان نهوانه ی خۆیان کرده خاوه نی (بزافی تهغریبی) خاوه ن پاشخانیکي نه ده بی باش بوون.

ب- به یاننامه ی و بزافی ته رغیبی

بزافی تهغریبی پێوه ندیبه کی به تینی بهم جیهانه سه یروسه مه ره یه وه هه یه و هه ول ده دا په رده له سه ر نه ئینیبه کانی هه لبداته وه و درز و بۆشاییه مه عنه ویبه کانی ژیا نیش پر بکاته وه...

دیاره له نیوان ئاسمان و زه ویشدا بوونه وه ری هه مه په رنگ و هه مه جوړ هه یه، ئەم بوونه وه ره له پرووناکیدا له دایک ده بی و به بی ئاره زووی خۆیه وه به ره و تاریکایی هه نگا و ده نی...

پرووناکی، منداییه؛ تاریکیش، گه وره یی...

جێناوه کان، له نیوان سه رده می مندالی و سه رده می به سه لآچووندا وێنه ی بوونی خۆیان و ئیکسواره فره دیو و پرووخساره کان ده کیشن، ناویان لی ده نین غه ریب غه ریب، رابردوو، ئیسته یه، داها توه.

غه ریب خۆی له خۆیدا که له پووکی میکانزمییه له ناو سکی سه رده مه تاریکه کانه وه له دایک بووه و هه میشه له گشه بوون و پاشه گهردانی و نوپوونه وه دایه. دیاره هه یچ یاسایه کی دارژا ویش نییه شاعیر یان هونه رمه ند یان... له په یکه ری گشتی چه مکی مرؤفایه تییه وه دوور بخاته وه. چونکه ئەم حالته قه بوولکراوه، پێوه ندی به وجوودی خۆیان وه هه یه، هه ر بهم پێه هه موو که رسته کانی شیعر

یوسف، رۆسته م باجه لان، د. که مال مه عروف) ده یانه وی سوود له بیروکه وه پێچه که کانی ته غریبی و نامۆی مه نفای خودی شاعیران و نووسهراهی کورد و غه یه کورد وه ربگرن. خۆیان تارا ده یی نامۆی و غه ربییان پێوه دیاره جا چ له ژیا نه وه سه رچاوه ی گرتی یا له به ره م و شاکاری نووسه ر و شاعیرانی دیکه “ (ئاغۆک، ٣٨٥). هه ر له باره ی (غوربه ت) و (نامۆ) بوون هه مه کریم عارف پیی وایه ” غوربه ت و نامۆبوون، حاله تیکي تاکه که سی هه ره تایبه ته و چ پێوانه و پێوه پێکی ته قلیدی و تایبه تی نییه و په نگه له که سیکه وه بوکه سیک و له قوئاغیکه وه بو قوئاغیک، ته نات له لای هه مان که سیش بگوریت و هه ر غوربه ت و نامۆبوونیک پێوانه و پێوه ری خۆی له گه ل خۆیدا به ره م به ئینی و بیته ئارا وه. بۆیه دوور نییه شیوه و شیوازی غوربه ت و نامۆبوون به نه ندازه ی که سه نامۆ و غه ربیه کان زۆر وه به ند بی و هه ر هه موویان ته نیا له سایه ی خێوه تی زاراوه ی غوربه تدا به مانا گشتیه که ی، یه ک بگرنه وه “ (ئاغۆک، ٢٠٠٣، ل ٢٩٦) واته نامۆبوون یاخود غوربه ت حاله تیکي تایبه تی که به سه ر مرؤف دادیت، هه ندیک جار مرؤف نامۆ ده بیته به شوین و پێگه یه ک به که سیک یان به هه ندی شتی کومه لایه تی، یاخود نه و که سانه ی که له تاراوگه ن له به ر هه ندی هۆکار، ولات و نیشتمانی خۆیان جی هیش توه، نه و بارودۆخه سه خته ی که له ولاتی غه ربیدا تی که وتوون، وینه یه کی سامناک و غه ماویمان نیشان ده دن، نه مانه زیاتر له په هندی ده روونی شاعیر و نووسه ران په نگ ده داته وه و به تیکسته نه ده بیبه کانیان رووی نه و ناهه مواریه ی به زۆره ملی تی که وتوون، نیشامانی ده دن. نامۆبوون و غوربه ت ناکاته سه ر هه لگرتن و له کومه ل هه لاتن و پروکردنه ده شت و ده ران. غه ریب و نامۆ له ناو جه رگه ی خه لکیدا ده ژی و ده چیته خه لوه تی خودی خۆیه وه. له باری ده روونی و فیکریه وه له کومه لگه دوور ده که ویته وه ” ده قاق “ گوزارشتی له م حالته کردوو و ده لیت: وه کوو خه لکی جل له به ربکه، وه کوو نه وان بخۆ، به لام خاوه نی نه ئینی خۆت به و له نه ئینیدا له وان جیا به ... نامۆ، به غه ربیی له ناو خه لکیدا ده ژی راسته له باری کومه لایه تییه وه سه ر

سۆزی خۆیان، ناچار بوون پەنا بۆ هاندەران بەرن. (ئاغۆک، ٣)

ت - ئامانجی بزاقی ئەدەبی تەغریبی

١. هەول دەدات گرنگی بە جۆری تێروانین و بێرکردنەوهی مرۆفی خاوەن ئەزموون بدات، بەم ھۆیەوه بتوانی پەردە لە رووی مەتەل و ئالۆزییەکان پارمائی و ولامی پرسیارە قورسەکانی پۆزگارێش بداتەوه.

٢. هەول دەدات مرۆفیکى نامۆ و بویرانە بەرھەم بھێنیت، تاوھکوو بتوانی بە زمانی پەتکەرنەوه و رووبەرپووبوونەوه قسان بکات، تابتوانیت خالی باش و خالی خراپ لیک جیا بکاتەوه بۆ ئەدەبدۆستان بیانخاتە روو. (ئاغۆک، ٢٠٢٠، ١٦٦)

٣. بزاقی تەغریبی بۆ ئەوه ھاتووہ سەرچاوەی ئەدەبی کوردی لە شیواندن و لیکبوون پزگار بکات، ھەرۆھەھا لە رووی ھونەریشەوه پشت بە (فۆرمی مەتاتی - دیودەر شەفافیەت و - خەونەشیر) دەبەستت، ئامانجی ئەم پڕەسنیپەش خۆی لە خۆیدا واتای پەسەنایەتی دەگەینت. ٤. دروستکرنی ناسنامەھەکی نوێی ئەدەبی (نامۆ)، بۆ سەرھەم تیکست و بەرھەمە ئەدەبی و ھونەرپێھەکان.

٥. دروستکرنی وینەى نوێ و زاراوەى نوێ و درامای نوێ پەیف و پستەى نوێ داپۆشینى جەل و بەرگیکى سەردەمیانە بۆ ئەدەبى کوردی، ئامانجیش لەگەل خولپای خوینەرانى ئەوسا بگونجیت. (ئاغۆک، ٣)

٦. مەبەست لێى ناساندن ھینانى زاراوەى (تەغریبی و نامۆی) یە بە خوینەرانى شیر و چیرۆکی ئەدەبی و لیکۆلەرانى ئەدەبی. لەم بارەھەوه نووسەر (لەیلە عەزیز خاکی) دەلێت: "بەرلە ٢٨ / ٥ / ٢٠٠١) من بەش بە خالی خۆم نووسەرێکم لەناو کورد نەبینووہ باس لەواژەى (بزاقى تەغریب) ی کردبى، کەواتە بزاقە کە بەنەسبەت زۆرمانەوه نامۆ بووہ ھەر چەندە پێوھندییەکی بەتینیشى بە رووخسار و بە جوگرافىای ولاتە کەمانەوه ھەیه" (ئاغۆک، ٢٠٠٣، ٢٢٧). دیارە ئەم کارەش ئەگەر کارێکی داھینەرانە نەبیت، دەبیت بلین ھینانى چەمک و زاراوەھەکی لەم شیۆھ لەوسا بە رێگەى دەستخۆشى و ھەلۆھستە لەسەرکردنە.

و ھونەر لە ناوہوہى چێوہى ئەم غوربەتستانە گرتیبەربووہ بوونى خۆیان ئاشکرا دەکەن، بەلام غوربەتستانی نوێخوازان وەک غوربەتستانی ناوێخوازان دیوہدەنن، بەلکوو جیھانیکى خنکیتەرى بى سنوورە، ئەم جیھانە ھالۆ و تەمتورمانى لەبوونى خۆى لوولداوہو پێوھندیى بە فۆرم و حالەتى ناوہى - لاوعى یەوہ ھەیه.... داھینەرای بەتوانا ئەو کەسەھە دەتوانى لە ئاوارەپێوہ وینەى شتەکان بکیشى و لە ئاوەدانپێوہ بە پاناوہکانیان ئاشنا بکا...

پ - ھۆکارەکانى سەرھەلدانى بزاقى تەغریبی ئەدەبی:

١. ھاتنەئاراوی واقیعیکی کۆمەلایەتى و پۆشنیبری خواستى بیروکەھەکی نوێی ئەدەبى دەکرد، لەگەل پۆزگاری ئەمرودا بگونجیت.

٢. سەرھەلدانى گۆرانکاریى بارى پامیاری و ئابووری و پۆشنیبری لە کوردستاندا لە کۆتایی سەدەى بیستەم، ئازادبوونى کوردستان و ھەلمژینی ھەواى ئازادى لەلایان نووسەرانەوه، بێگومان ئەمەش بووہ ھۆى کرانەوهى بىر و ھزرو و ھەولدان بۆ ھینانە کایەى چەمکی نوێ (تەغریب، نامۆی...)

٣. ئەو کارەساتانەى بەسەر گەلى کورددا ھات کە شیۆھیان لە داستان دەچوو، پێویستى بە ھینانى چەمکیکی تر بۆ گێرانەوهیان لە رووی ئەدەبپێوہ ھەبو.

٤. سەرھەلدانى شەرى ناوخۆ، شەرى براکوژی، ئابلوقەى ئابووری و نەبوونى پێداویستی سەرھەتاییەکانى ژیان، بووہ ھۆى پارچە پارچەکردنى جوگرافىای کوردستان. نەبوونى کوردستانیکى یەگرتووى خاوەن ئالای خۆى.

٥. چەواشەکردنى چەمکی ئەدەبى و ھونەریی نوێخوازى، بەھۆى پەخنەگر و لیکۆلەرە دەستکرد و قورمیشکراوہکان و دروستبوونى گرووپگرووپانى ئەمانە، ھۆکاریکیش بوون بۆ نەبوونى ئەدەب و ھونەرێکی پەسەن و ئیبداعى ئەدەبى کوردی.

٦. کۆچکرنى گەنج و لاوانى ولات بۆ دەرەوہى ولات، بەجێھشتنى شوێنى باب و باپیران. ھونەرماندان و پۆشنیبران و نووسەرانیشى گرتەوہ، ئەمانیش ھەستیان دەکرد ھیچ کەلینیک نەماوہ بۆ دەرپرنی ھەست و

۷. دەست لەسەر تىشكۆى سەدان برىنى مروف و مروفايەتى دادەنى، ئامانچىش لەم كارە درز و بۆشايى سەراب و كەلەبەرەكانى ناو تەنى تىروانىن و لىقۇلۇبۇنەو پىر بىكەتەو، دواترىش چارەسەريان بۆ دەدۆزىتەو. (ئاغۇك، ل ۲۱)

ج - سىماكانى بزاقى ئەدەبى تەغرىبى

۱. ھەلگرتى دروشمى (بەخۇدا چوونەو، رووبەرووبوونەو، نوپوونەو) بۆ دەقە ئەدەبى و ھونەرىيە كان.

۲. سوودوەرگرتن لە مىسۇلۇژيا، كەلەپوورى نەتەوايەتى، مروفايەتى، ئەدەب و ھونەرى جىھانى، بە مەرجى كىدارەكە پاستگۆيى تىدا بى و بە شىئەيەكى زانستىيانە بخىتە روو.

۳. بايەخدان بە ھالەتە سايكۇلۇژى و دەروونىيەكان و نىكبۇونەو لە ناخى نووسەر.

۴. گەران بە دواى كەرسەتە پەسەنە ونبووەكان، لەو ماوئەيەدا رۇخى مروف سەرگەردان و وىل بوو، بەھوى دووركەوتنەو لە پاستىيەكان.

۵. دروستكرنى رووخسارپكى جىھانى بۆ دەق، بە مەرجى ئەم رووخسارە پىئوئەندىەكى بەتىنى بە كەشۇھەواى ناوئەو ھەبى لەسەرگەم كونوقۇزبەكانى ئەم جىھانە پەسەند كرابى.

۶. دووركەوتنەو لە ناوئەرۆك و فۆرمى لاسايكەرەو، رووكردە كىدارى فرەناوئەرۆك و فرەفۆرمى واتانزىكبۇونەو لە ھونەرى (مەتاتى).

۷. رووكردە كىدارى وپىنەى ساغ و تەمومىژى ئىيداعىيەو و بەلاوئەنانى ھونەرى ساختە و كىدارى تەمومىژاويى بى چەمك و ناوئەرۆك.

۸. سەيركردى جوانى ئافرەت و جوانى سروشەت لەو روانگەيەشەو نەك سەربەخۇيى، چونكە ھەموو جۇزئەكە لەناو تەنى بەرھەمى تەغرىبىدا كۆدەبنەو و بەھەموويان وپىنەى نوپخووزى بۆ دەكىشن.

۹. تىھەلگىشنى رابردوو بە ئىستە و ھەنگاوانان بەرەو داھاتوو.

۱۰. بەكارھىتانى سۆزىكى ھالاجووزى مروفايەتى لە

بىكەتەي بەرھەمە ئەدەبى و ھونەرىيەكاندا.

۱۱. شاعىران و نووسەرانى بزاقى تەغرىبى زياتر لە ھەولى ئەوئەدان گىرنگى بەلايەنى پەھەندى دەروونى بدەن، بۆ ئەوئە چەمكى نامۆيى و تەغرىبى لە تىكستە ھۇنراوكانىان جىگىر بىكەن.

۱۲. ھەر لە رووى سىماو، شاعىران و نووسەرانى بزاقى تەغرىبى (پەشىنى، ناومىدى، نامۆيى...) لە تىكستە ئەدەبىيەكانىان پەنگى داوئەتەو و بەرەو پەھەندى دەروونى ھەنگا و دەنىن (ئاغۇك، ل ۴)

ج - بۆچونى پەخنىيى نووسەران لە بزاقى تەغرىبى

فەرھاد پىربال دەلىت: "مىن پىم وانىيە ئەوانە بزاقى بن، چونكە پىش ئەوئە ئەو كۆكراوئەش بەناوى تەغرىبى بۆلۇ بىكەنەو، ئىمە ھەموويان دەناسىن. ھىچ يەككىيان فەلسەفەيەكىيان نەبوو، پىشترىش لە بارەى ئەدەبىياتەو پىكخستىكىيان نەبوو، بزاقىك بەناوى تەغرىبەو پابگەپىن... ھەركاتى وشەى غەرىب و ناموت بەكارھىنا، ئەو ماناى ئەوئەنىيە، بچىتە خانەى ئەدەبىياتى تەغرىبەو... مەمكىدار... بە ئومونە دەتوانم بە قوبادى جەلىزادە و تاھىر بەگى جاف و نالى بلىم بزاقى مەمكىدار، چونكە ھەربەكەيان شىعريان ھەيە، كە باسى مەمكى كىردى... باشە جارى بابزانىن ئەدەبى تەغرىبى يەنى چى؟ كوا فەلسەفەكەى؟ چى دەوئى؟ راي لەبارەى گەل چىيە؟ تەكنىك كوا ئەمانەى؟... د. كەمال مەرووفىك پىاوپكى ئەكادىمىيە ھەر لە خۇيەو لە ناويان دەسوورپتەو... يانى لىكئالون و كەسىان لە كەسىان ئاگادار نىن، ئەوئە كۆيان دەكاتەو ھەر غەرىب و غەرىب و غەرىبە... پىم واپە ئەمە وەھمىكى گەنجانەيە، خۇمەشغولكردى و سەرگەرمكردىكە... لەوانەيە بە نىسبەت ئەوانەو ئەوئە خوشىش بى" (ئاغۇك، ۲۰۰۴، ل ۹۷). واتە لەو گەتوگۆيە و چاوپىكەوتنەى (د. فەرھاد پىربال) لەگەل (بەھزاد موحسىن) لە رۆژنامەى جەماوئە ئەنجامى داو، ھەولەكانى دەستەى دامەزرىنەرى ئەم بزاقە بە پىنخ و پىيەھا وەسف دەكات، پىيى واپە ئەمانە ھىچ فەلسەفە و ئامانچىكى روونىان نىيە، ئەمانە لە ھىنانى وشەى تەغرىبى و لىكدانەوئەيان بەپىيى بىروبوچوونى خۇيان

تهنیا بۆ مانهوهی دهنگی خوڤیان ئەم کاره‌یان کردوو، بۆ ئەوهی چیت کال نه‌بنه‌وه و له‌ناو نه‌چن. بۆچوونی ده‌سته‌ی بزاف له‌بارهی وته‌کانی (شیروان ئیبراهیم حه‌یدەر) توره‌یان ده‌کات و ئەوانیش رهدی توندییان ده‌بیت به‌رانبه‌ر به‌که‌سایه‌تی نووسهر و ده‌لین "ئهو ناوه‌ی، که‌ تۆ به‌ ناحه‌ق بۆ خۆت زه‌وتی ده‌که‌ی، ئەوه ناوی نووسهر و شاعیرێکی هه‌ولێره، که‌ ماوه‌یه‌که‌ له‌ نووسین دابراوه" (س. پ. ل ۱۹۱) واته‌ به‌دزیی که‌سایه‌تی تۆمه‌تباری ده‌که‌ن، هه‌رچه‌ند ولامه‌که‌یان له‌ جیگه‌ی خۆی نییه‌، چونکه‌ ئەم جوهره‌ وشانه‌ بۆ ئەو که‌سانه‌ی که‌ له‌بوارێ ئەده‌بدا کار ده‌که‌ن شیاو و گونجاو نییه‌. نه‌ ده‌بوایه‌ به‌م شیوه‌یه‌ له‌ که‌سایه‌تی (شیروان ئیبراهیم) بده‌ن و که‌سایه‌تی به‌ قسه‌ی نه‌شیاو له‌که‌داربکه‌ن.

(عه‌بدولقه‌هار شیخ) یه‌کێکی تره‌ له‌و نووسهر و ره‌خنه‌گرانه‌ی بواری ئەده‌بی کوردی، له‌بارهی ئەم بزاقه‌وه‌ ده‌لێت: "من پێم وایه‌ ئەو به‌یاننامه‌یه‌، که‌ له‌ژێر ناوی (بزافی ته‌غریبی)یه‌ و به‌پێزان ده‌ریان کردوو، که‌م و زۆر سوودی خۆی ده‌بیت، وه‌لێ ئەگه‌ر پێمان وا بێ ئەوه‌ به‌ردیکی گه‌وره‌یه‌ و گۆمه‌که‌ ده‌شله‌قین، نه‌وه‌للا هه‌رگیز ئەوه‌ نییه‌، چوون ئەو به‌پێزان خۆیان به‌ر له‌ ئێسته‌ (به‌ر له‌ ده‌رکردنی به‌یاننامه‌که‌)ی هیچ ده‌نگ و سه‌دایه‌کی گه‌وره‌ی ئەده‌بی شیعیان نه‌داوه‌ته‌وه‌ و کاربگه‌ریی داهێنه‌ری و گۆرانکارییان نه‌بووه‌ له‌ گۆره‌پانه‌که‌دا، تا ئەو به‌یاننامه‌یه‌ چه‌شنی رۆشنکردنه‌وه‌ و زیاده‌ به‌ شانیه‌که‌ بیت، بۆیه‌ به‌ره‌مه‌کانیان". (ئاغۆک. ل ۵۳) دیاره‌ ئەمیش پێی وایه‌ ئەوانه‌ ناتوانن به‌ره‌مه‌مێکی ئەوتۆ پێشکه‌ش بکه‌ن بێته‌ جیگه‌ی بایه‌خ و سه‌رسووهرمان، هۆکاره‌که‌ش بۆ ئەوه‌ ده‌گه‌رێتته‌وه‌، پێی وایه‌ ئەمانه‌ که‌سایه‌تییه‌کی دیاری بواری ئەده‌بی کوردی نین، که‌ پێشتر خاوه‌ن به‌ره‌مه‌مێکی زۆر به‌پێز بن، که‌ بێته‌ جیگه‌ی سه‌رسووهرمان و ناساندنیان، یاخود پێشتریش هیچ کارێکی بواری ئەده‌بی داهێنه‌رانه‌یان نه‌نجام نه‌داوه‌، جیگه‌ی هه‌لۆه‌سته‌کردن بیت. له‌ ولامی (عه‌بدولقه‌هار شیخ) نووسبوانه‌، ئەم براده‌ره‌ شاره‌زاییه‌کی ئەوتۆی له‌ناو ئەده‌بی کوردیدا نییه‌ و هیشتا قه‌له‌مه‌که‌ی ساوايه‌، هه‌ر به‌ میزاجی خۆی شت ده‌لێ

به‌هه‌له‌دا چوون، چونکه‌ (د. فه‌ره‌اد) پێی وایه‌ هه‌موو وشه‌ی غه‌ریب و نامۆبیه‌که‌ ناچیتته‌ خانه‌ی ئەده‌بیاتی ته‌غریبییه‌وه‌، بۆیه‌ له‌ روونکردنه‌وه‌ و تیگه‌یشتن له‌م وشه‌یه‌، به‌ که‌مه‌زموون ناویان ده‌بات. له‌بارهی (د. که‌مال) یشه‌وه‌ هه‌ر له‌خۆیه‌وه‌ خۆی خزانده‌وه‌ته‌ ئێو ئەم گرووپه‌وه‌، زیاتر ئەمانه‌ به‌ که‌سانی خۆمه‌شغوڵکه‌ر ناو ده‌بات. بۆ ولامی قسه‌کانی (د. فه‌ره‌اد پیربال) یه‌کسه‌ر (د. که‌مال معروف) به‌ره‌په‌رچی ده‌داته‌وه‌ ده‌لێت (د. فه‌ره‌اد پیربال) یه‌ک به‌ قه‌ولی خۆی کاتێ که‌ من به‌ره‌مه‌م له‌ رۆژنامه‌ی هاوکاری له‌ هه‌فتاکان بلاو ده‌کرده‌وه‌، ئەو فته‌بۆلێنی ده‌کرد، ئێسته‌ قسه‌ی قیزه‌ونی له‌ ده‌م دیته‌ ده‌ره‌وه‌ له‌گه‌ڵ قسه‌کانی پیشووی خۆی ناکوکه‌، له‌ دیمانیه‌که‌ که‌ جه‌مال گرده‌سووری له‌گه‌ڵی کردبوو، له‌ رۆژنامه‌ی ده‌نگی میله‌تدا، ژماره‌ (۱۴۵) ساڵی ۲۰۰۳ دا، کاک جه‌مال لێی پرسیبوو، ماوه‌یه‌که‌ چه‌ند نووسه‌ریک سه‌رقالی پرۆژه‌یه‌کی ئەده‌بین به‌ ناوی ته‌غریبی، تۆ چه‌ند بپروت پێیان هه‌یه‌؟ به‌م جوهره‌ ولامی دابوو نه‌وه‌ "من له‌گه‌ڵ هه‌موو جوهره‌ موجه‌فه‌ و موجه‌ره‌یه‌که‌م له‌پێناو شله‌قاندنا". تاوه‌کوو ئێسته‌ زیاتر له‌ (۵۰۰ - ۶۰۰) لاپه‌ره‌ له‌سه‌ر بزافی له‌ گوڤار و رۆژنامه‌کاندا نووسراون و له‌لایه‌ن نووسه‌ران و ره‌خنه‌گرانی ناسراوه‌وه‌ هه‌لسه‌نگیندراوه‌ وه‌ک مامۆستا که‌مال غه‌مبار، پرۆفیسۆر د. شکریه‌ ره‌سوول، د. په‌خشان سابیر و ده‌یان شاعیر و نووسه‌ری تر، زۆر شتیکی ئاساییه‌ که‌ له‌لایه‌ن که‌سیکی وه‌ک (فه‌ره‌اد پیربال) یه‌ک هێرش بکریته‌ سه‌رمان، ئیمه‌ پێی به‌رز ده‌بینه‌وه‌. (س. پ. ل ۴)

شیروان ئیبراهیم حه‌یدەر له‌بارهی ئەم بزاقه‌ نووسیبوویتی و ده‌لێت: "بزافی ته‌غریبی دره‌ختیکی ئەونده‌ چر نییه‌، تاوه‌کوو داوای ئەوه‌ی لێ بکه‌ی به‌ره‌مه‌می جوان و به‌تام و شیرین و پرڤیتامینت بدات، وا هه‌ست ده‌که‌م ئەو بزاقه‌ له‌به‌ر چه‌ند هۆکاریک دروست بووه‌، گرنگترینیان ئەوه‌یه‌، خاوه‌نکانیان ترسی ئەوه‌یان لێ نیشته‌وه‌، ده‌نگ و ره‌نگ و سه‌نگیان به‌ره‌و خامۆشبوون بپروت..." (عه‌بدللا، ل ۱۸۶) لێره‌ (شیروان ئیبراهیم) به‌ره‌مه‌کانیان بپرخ ده‌کات، پێی وایه‌ هیچ سوود و قازانجیکی ئەوتۆیان نابیت، نه‌ بۆ خۆپه‌رانی بواری ئەده‌بی کوردی و نه‌ بۆ ئەده‌به‌که‌ش،

و شت دەنوووسی. هەر لهبارە ی کار و کردەوه کانی بواری ئەدەبیی بزاڤی تەغریبی، بۆچوونی هەندیک نووسەرانی وایه، که ئەمانه لاسایکه رهوهی بواری ئەدەبی ئەورووپان یاخود لاسایکه رهوه ئەدەبیکی پۆژناوایی دەکەن که سەدەیه که پێش ئیسته. (سەردار جاف) پێی وایه (ئەوه خۆی له خۆیدا لاسایکه کردنهوهی پاریسه). ههروهها (عەبدوخالق سەرسام) یش هەمان بۆچوونی هەیه و دەلیت "هەنگاویکه به رهو لاسایکه کردنهوهی شارستانیتهی سەدەیه که به له ئیسته". (عەبدوللا. ١٨٥).

دکتۆر ئیدریس عبدوڵلا له کتیبی (ئەدەبی هاوچەرخێ کوردی) (١٩٠) دا له وهلامی دەستە ی بەرپۆه بردنی ئەم بزاڤه، که برامبەر بۆچوونی رهخهنگران نووسیبووین دەلیت (تخوا ئەمه ولامی دونیای ئازاده، که نووسەرانی بزاڤیکی به ناو نوێخووازان به و سینگه تسکه وه خەلک تۆمه تبار بکەن به شتی لاوهکی ناشرینیان بکەن؟ چیه؟ ئەو رهخهنگرانه له گه لیان نه بوونه ههولیانداوه هه ندیک شتی تر که به هقیان بینوه له باره یانه وه بیان خه نه پوو. (س پ، ١٩٠) دیاره د. ئیدریس عبدوڵلا تانه له ولامی دەستە ی بەرپۆه بردنی بزاڤی تەغریبی دەدات، ولامه کانیان به هی که سیکێ ئەدەب دۆست داناریت. به لکوو لای ئەو بۆچوونه کانیان بووه چینگه ی سه رسوو پمان. بۆیه ئەم ولامانه لای هەندیک نووسهران به شیوا دا نه نراوه و دووباره ولامیان بۆیان هه بووه له وانه (سەردار جاف) رهخه ی توند له هه لوپستی توندی نووسەرانی به یاننامه ی تەغریبی ده گریت و به دیکتاتور وه سفیان ده کات، ده نووسیت "ده بوايه به سینگ فره وانیه وه رهخه و نووسینه کانیان قبول بکردبا، نه ک خو له نیو هیلکه دانی دیکتاتوریه تدا بته قینن و له بالآ دهستی بالآ به زیدا خوبینه وه وکهسانی دیش به کورته بالآ به ناسا تهماشا بکەن به دهسته جمعی و ریز پیگرتن، به بئ ئەوه ی حیساب بو ئیمه ی شاعیر و ههستی ئەو خه لکه پۆشنفرکه بکەن، هه ره که سیکیش چاکه تهشی رپساییت. واته وه سفی باشی کردبن، به شانوشه وکه تیدا هه لدا بن" (س. پ. ١٩٠ - ١٩١). دیاره ئەمانه به شیوه یه کی توند، دوور له گیانی ئەدیانه ولامی رهخهنگرانیان داوه ته وه، هه ندی تۆمه تی دوور

له کاره ئەدەبییه که، چونکه سه ره باسی که سایه تی باسی شتی لاوهکی و ناشرینیان کردوه که له ده ره وه ی بازنه که بووه. ئەمه ش بووه ته هۆی دلگرا نی لای هه ندی نووسه ر و رهخهنگران. (ئه رشه د حیتۆ) یه کیکه تره له و لیکۆله ره وانه ی که بۆچوونیکه ی رهخه نی هه یه، ده لیت: "ئه زده گه ل بوو چوونا ره هاییا (د. که مال) نیم کو ره وشه نیبری کورد هه می تووشی تەغریبی بوونه یه، لی دیاردا هاقیبوونی بیافه کی باش ژ زیان تاکی کورد داگیر کریه به لی ده لیفا گه شینی ژ ی دبه ره هه وژ یانا پۆژانه یان واندا بشیوه کی به رچاف ده یته دیتن. له وار ئەچه بوونه هۆکاری ژدایکبوونا هۆزانا تەغریبی" حیتۆ، ٢٠١٢، ١٥٦) به لکو ئەو له گه ل ئەو بۆچوونه ی (د. که مال) نییه، که ده لیت هه موو پۆشنبری کورد تووشی تەغریبی بوونه، به لکه هه ندی له شیعره کانی شاعیرانی خۆشیان بابه تی تریان نووسیوه. که بوونه ته ریگه ی شادی یاخود پووناکیه ک بو ئەو که سانه ی به ئومید ه وه ده روانه ژ یانی داها توو. له لایه کی تریش مه رج نییه ئەم نامۆبوونه هه موو شاعیرانی گرتبته وه، چونکه له مه و دوا بۆچوون ئازاده. راسته هه ندیک له رهخهنگران و نووسهران به که م بایه خ باسی به ره مه ئەدەبییه کانی ئەم گرووپه ده که ن یاخود به چاویکی بی به ها سه یری که سایه تیه کانی ئەم بزاڤه ده که ن، به لام ئەم بۆچوونانه هه ره ده بیته، بیگومان کاتیکه گرووپیکه ئەدەبی یاخود بزاڤیکه ئەدەبی یان قوتابخانه یه کی ئەدەبی له هه ره شوین ولایتیکدا سه ره هه لده دات، بی شک تووشی ئەم جوړه رهخه و گرفتانه هه ره ده بی، به لام نابیته هۆی ئەوه ی ئەو کار و چالاکیانه ی ئەمانه کردوو یانه هه مووی سفر و بیبایه خ بکریته، ئیمه له گه ل ئەو بۆچوونانه نین، چونکه بیگومان لای هه ندی لیکۆله ر و توپزه رانی بواری ئەدەبی، ده بیته ریگه ی بایه خ و ده ستخۆشی بو کاره کانیان، له بهر ئەوه ی له پۆژگاریکی سه ختی ژ یانی ئەو کات کارکردن و هینانی چه مکیکه نوپی وه کوو (نامۆی و تەغریبی) بو دونیای ئەدەبی کوردیمان، هه روا ئاسان نابیت، به لکوو ماندوو بوون و چالاکی ده ویت، تاوه کوو ره گ و ریشه ی ده چه پینی و هه ره ها لای خوینه ران و نووسه رانی

نوییه کانی دواى ئازادبوونى کوردستان. واته دواى راپه‌ربینی ١٩٩١، به‌لام مه‌رج نییه به‌هه‌مان شیوه به‌کاره‌یترا بن و کتومت لاسایی ئەوان کرابیتته‌وه، به‌لکوو ئەده‌بیانی ئیمه سوودیان لى وه‌گرتوووه، به‌لام لاساییکه‌ره‌وه‌یه‌کی کوپرانه نه‌بوون، چونکه که‌شوه‌ه‌واى جوگرافیاى ئەورووپا و که‌سایه‌تییه‌کانیان له ئیمه‌ی کورد جیاوازه، به‌لام سوودوه‌گرتن له ئەده‌به‌که‌یان و ده‌ستکاریکردنی و گوپینی شیوه و قالبی بو ئەده‌بی کوردی بى شک به‌داه‌پتان داده‌نریت و جیگه‌ی ده‌ستخوشی و هه‌لوه‌سته له‌سه‌رکردنه. هه‌ر بویه (د.په‌خشان سابیر) ده‌لیت: ”چامه‌ی ته‌غریبی له‌گه‌ل ئەوه‌شدا بوونی ئەم جووره‌ بزافانه به‌ پویستیکی میژوو و پۆشنییری کۆمه‌لگه‌ی کوردی داده‌نیم، له‌وه‌ رووه‌ی که‌چالاکیه‌ک دروست ده‌کات خاله‌ وه‌ستاوه‌کان ده‌خاته جووله‌، یا هه‌ر هه‌یج نه‌بیت کۆمه‌لیک پرسى گرنگ ده‌رووژینى، من له‌لایه‌ن خۆمه‌وه‌ که‌مه‌تر ده‌نووسم، زیاتر ئاره‌زوی خۆینده‌وه‌ ده‌که‌م، چونکه پیم‌ وایه‌ که‌ نووسین به‌ر پرسیاریکی ناسک و ترسناکیشه‌ له‌هه‌مان کاتدا ئیسته‌ کۆمه‌لیک لاوی به‌توانا له‌ شاره‌کانی (هه‌ولێر، سلێمانی، که‌رکووک، ده‌وک) ی ده‌لالدا سه‌رفالی ئەوه‌ن ب‌لاکراوه‌یه‌کی ئەده‌بی و هونه‌ری به‌ناوی (نامۆکان) له‌وه‌ له‌ هه‌ولێری دێرین و ده‌رده‌که‌وت.“ (خانه‌قینی، ل ٤٠ - ٤١) هه‌ر له‌ باره‌ی ده‌رچوونی گوڤاری (نامۆکان) ئەبوه‌که‌ر شوان ده‌لیت ”ده‌رچوونی گوڤاریکی نووی به‌نیوی (نامۆکان) هوه‌ له‌لایه‌ن چه‌ند لاویکی به‌توانا خۆی له‌خۆیدا مژده‌ به‌خشه‌ هه‌ر لێره‌وه‌ به‌م لاوانه‌ ده‌لیم: تاپیتان ده‌کرئ هه‌رگیز به‌ره‌مه‌کانتان له‌ موعانات و ئاره‌زووه‌کانی کۆمه‌ل و مرۆڤ و مرۆڤایه‌تی دوور مه‌خه‌نه‌وه‌ و هه‌ولبده‌ن به‌په‌یقى راست و بییری نووی و کرداری نووی ئەده‌بی کوردی ده‌وله‌مه‌ند بکه‌ن“ (س. پ. ٧) ده‌رچوونی ئەم گوڤاره‌ گروویپکی موزده‌ به‌خش بوو بو نووسه‌ر و شاعیرانی کوردیمان، که‌ بوونه‌ پێگه‌یه‌کی پر ئومید بو ئەو شاعیر و نووسه‌رانه‌ی زیاتر به‌ره‌مه‌کانیان (ناویمیدی، په‌شبینی، نامۆیی) خۆی ده‌نواند، زیاتر نووسینه‌کانی ئەمانه‌ په‌هه‌ندپکی ده‌روونی وسایکۆلۆژی قولى پێوه‌ دیاره‌ و نووسینه‌کانی ئەو شاعیر و نووسه‌رانه‌ به‌م جووره‌ شیوازه‌ ده‌برینه‌ ته‌ماوییه‌

ئەده‌بی ده‌یناسینی بو به‌کاربردن، بویه‌ لای ئیمه‌ جیگه‌ی هه‌لوه‌سته‌ و ده‌ستخوشیه‌ له‌ کاره‌کانیان و ده‌بی بایه‌خی زیاتری بدریت. سه‌رنج و تیبینی زیاتر له‌سه‌ر بنوسریت و هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو ئەو کارانه‌ی له‌بواری ئەده‌بی به‌جیان گه‌یانده‌وه‌ پوونتر و فره‌وانتر بکریت.

د- رۆلی (بزافی ته‌غریبی) له‌ نوپکردنه‌وه‌ی هۆنراوه‌ی ئەده‌بی کوردیدا

بزافی ته‌غریبی ئەده‌بی کوردی توانی شوین په‌نجه‌ی خۆی دیاری بکات له‌نیوان دویای ئەده‌بی پۆستمۆدێرنته‌ی کوردی، وه‌کوو گروویپکی چالاک و دویا دیته‌ی ئەده‌بی توانیان له‌ پۆژگاریکی ناهه‌موار گۆمیکی مه‌نگی ئەده‌بیاتی کوردی بشلقینیت و، که‌ ماوه‌یه‌ک بوو وه‌ستاوو، نووسه‌رانی ئەم په‌وته‌ توانیان کاریکی ئەده‌بی وابکه‌ن بپته‌ جیگه‌ی باس و خواسی ئەدیبان و پۆشنییرانی ئەوسا، جا هه‌ندیکیان به‌ره‌خه‌ و پێشنیاره‌کانیان تانه‌ی ئەده‌بیاتی له‌م گرووپه‌ ده‌داو به‌ پاشکۆی یاخود به‌لاسیکه‌ره‌وه‌ی ئەده‌بیاتی ئەورووپایان ده‌ناساند، بو ولامی ئەمانه‌ په‌خشان سابیر ده‌لیت: ”ئه‌گه‌ر سه‌ره‌داوه‌کانی بزافی ته‌غریبی له‌ ئەورووپاش وه‌رگیرابن، ئەوا به‌ دلنیاوییه‌وه‌ ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌که‌م که‌ بزوتنه‌وه‌ی ته‌غریبی کورد نابیته‌ کۆپیکراوی ته‌غریبی ئەورووپا، چونکه‌ واقیعی کۆمه‌لایه‌تی و کولتووری ئەورووپا زور جیاوازه‌ له‌ داب و نه‌ریت و واقیعی ئیمه‌، ده‌ش ته‌غریبی ئیمه‌ له‌ ئەنجامی کۆمه‌لی هۆکاری هه‌یه‌ جووره‌ی که‌ تاییه‌تی به‌ کۆمه‌لگه‌ی کوردی وه‌ک چه‌وسانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی، شه‌ری برا کوژی، دیکتاتۆریه‌تی، نه‌بوونی ئازادی ده‌رپرینی له‌لای که‌سی کورد، یا بیکردنه‌وه‌ی ئازاد، ته‌نانه‌ت دووری په‌گه‌زی نیرو می له‌یه‌کتری، بوون و کیشه‌کانی ژیان رخنه‌گرتنی سیکسی، گرفتنی ئابووری.. هتد. دروست بووه، به‌لام له‌بری ئەم فاکته‌رانه‌ له‌ ئەورووپا فاکته‌ری تری وه‌ک: بیزاری له‌ شارس‌تانیه‌ت و به‌ ئامێرکردنی مرۆڤ و که‌مبوونی به‌ها مرۆڤایه‌تییه‌کان دروست بووین، که‌ له‌ کوردستاندا بوونیان نیه‌، یا زۆرکه‌مه‌“ (خانه‌قینی، ٢٠٠٤، ٧) ده‌توانم ئاماژه‌ به‌ وه‌بکه‌م، زۆربه‌ی چه‌مک و زاراوه‌ نوییه‌کانی ئەده‌بی کوردی له‌ ئەدیاتی ئەورووپا وه‌رگیراون، به‌تاییه‌تی چه‌مکه‌

ئەدەبىي ۋە ھونەرىدا“ (س. پ، ۶۱) لەلەيەكى تر بووبوونە رېڭەي باسوخواس و سەرنجى گۆڧار و رۇژنامەكان و گرنىگىدان بە كار و چالاكىيەكان و بلاوكردنه وەيان ئەگەر سەيرى ھەر رەوتتىكى ئەدەبىي مىللەتانى جىھانى و دەپروو بەر بگەين، كاتتىك سەرھەلدە دەن و دەكەونە گەشە و پەلھاوئىژى بى شىك كۆمەللىك گۆڧانكارىيى سىياسى و ئابوورى و رۇشنىبىرى لە ئارادا بوو، ياخود ئەمانە ھۆكارىك بوونە بۇ سەرھەلدانى ئەم گرووپانە، ئەو تەلە جىھانى ئەدەبىي ئەورووپا دوای جەنگى جىھانى يەكەم، چەندان قوتابخانەي ئەدەبىي سەريان ھەلدە، بى شىك لای عەرەب و فارس و توركىش دەبى ئەم ھۆكارانە ھەبى. لای ئىمەش دوای راپەرىنى بەھارى سالى ۱۹۹۱ بەھۆي گۆڧرانى كەشووھەوا و سىياسى و ھەلمزىنى ھەواي ئازاد پىويستى بە بزاق و رۇشنىبىرى و ئەدەبىي نوئى ھەبوو، كە پىناسەي ئەوسا بىكات بۆيە د. چەخشان سابىر پىيى واپە ”بوونى ئەم جۆرە بزاقانە بە پىويستىكى مېژوووى و نووسەرانى ئەم بزاقە تۈنۈپوانە سوود لە كەلەپوورى رەسەنايەتى مىللەتى كورد وەرگىرن، بۆيە لەم رووۋە فۆرمى (مەتاتى) يان بەكارھىپناو، تۈنۈپوانە بە شىوۋەيەكى زانستىانە سوودى لىوەرگىرن، لە شىوۋەيەكى گشتى، ئەم بابەتانە بابەتى فۆلكلورى تەقلىدى نىن، بەلكوو ئەم بابەتانە لە ئەنجامى كۆچكردنى خەيالىكى لادىيى بۇ شارو تۈوانە ھەي مەھوومى گۈندايەتى لەناو سكى شاردا ئەمەشيان دياردەيەكى ساغە و زۆر بەي نەتەوۋە پىشكەوتوۋەكان بەسەرى تىپەر بوون“ (ئاغۆك، ۲۰۰۴، ۹۱).

دەناسرېنەو، خويئەر لە خويئەندە ھەي تىكستە ئەدەبىيەكان ھەستى پى دەكات. لەم بارەيەو (رۇستەم باجەلان) دەلېت: ”نووسەرانى ئەمپرو تا سەر ئىسقان تەغرىين، چونكە لە نامبوون و فۆرمى نامبوون دەگەن، ھەر لەم نۆرىنگەوۋە بەرھەمەكانى خويان بەخويئەر دەناسىن، ئەم كىردارەش خوي لە خويدا چەمكى نوپوونەوۋە ھەل دەگرى“ (ئاغۆك، ۳۵).

چەمكى نامبوون لای شاعىر و نووسەرانى چىرۆك و رۇمان كوردى پىشوازيەكى باشى لى كرا، چەندان شىعەر كورتە چىرۆك بلاوكرانەو، ئەمەش بەھۆي پىوستى ئەم رۇژگارەي ئەدەب كە پر بوو لە نەھامەتى و مالىوئرانى بۇ گەلى كورد، ھەر ئەدەبىي و رۇشنىبىران بە پلەي يەكەم دىن بۇ خەمخۆرىيى ولات و نەتەوۋەكەيان، بۆيە سالىان لەو نەكردەوۋە بە خامە رەنگىنەكانىان گوزارشتيان لەم رۇژگارە كورد و رووى راستى و واقىعى كۆمەلگەي كوردىان پىشكەش بە خويئەران كورد. ”دوعا شىبىرىنەكانى دايكىمى ئارى ئاغۆك لە واقىعى مروڧ و پىوئەندىي ئەم مروڧ بە مەلئەندى لە دايكبوونەوۋە دەدوئى“ (خانەقىنى، ۲۰۰۴، ۷۱) واتە گومان لەو دەدا نىيە زۆر بەي شىعەرەكانى ئەدەبىي كوردىمان بە شىعەرەكانى (بزاقى تەغرىي) ىش ھەلقوولوى ناوى كۆمەلگەي كوردىن، بەلام بە رەنگ و دەنگى جىاوازتر.

نوئىئەرانى ئەم بزاقە خاۋەن پاشخانىكى ئەدەبىي و شىعەرى كوردى بوون و لەوانە (د. كمال معروف) شارەزاي ھەبوو ياخود ئاگادارى ئەم قوتابخانەو ئەم رەوت و گرووپانە بوو كە لەولاتانى ئەورووپا پرەويان بەنوئىخووزى ئەدەبىي خويان دەدا، لەم بارەيەو (داليا دۆسكى) دەلېت ”ئەوانەي نوئىئەرايەتى بزاقى تەغرىبىان دەكرد و خويان بە دەستەي دامەزرىئەر دەزانى، نووسەرى رووناكىير بوون، ئەزموونىكى بەرچاويان لە گۆرەپانى ئەدەبىيە ھەبوو“ (س. پ. ۶۱) ئەمەش ھۆكارىك بوو بۇ سەرگرتنى كار و چالاكىيە ئەدەبىيەكان و بەردەوامبوونى ئەم بزاقە بۇ ماۋەي چەن سالىك، لەم بارەيەو (ئازاد گەرميانى) دەلېت: ”بزاقى تەغرىبى شەرىعەيەتى خوي سەلمان، چونكە ئەوا بۇ دوو سال زياتر دەچىت، لە پەلوپۆكرىندايە لە دوو بوورى

تهوه ره ی دووهم:

١- نامۆی له چەند پروانگه یه که وه

١. نامۆی له پروانگه ی فەلسەفیه وه

به شیوه یه کی گشتی هه موو مروڤتیک تووشی حاله تیککی نااسایی ده بیته، له گه ل گه وه ره بوونی تیرامانی بو ژینگه ی ده وره به، زه حمه تبوونی ژیان و ماندبوونی له دابینکردنی پیداو یستیه کانی ژیان ی تووشی راو بو چوونی جیا جیا ده کات، بیرمه ندان و فه یله سووفانی ش بیته ش نابن له (نامۆ) بوون، چونکه ئەمانه ده یانه ویت به شیوه یه کی قوول بچنه ناواخی شته کان و ئەنجامیککی باوه رپیکراو به ده ست به یتن، له وانه (دی کارت) ه، (دی کارت که به باوکی فەلسەفه ی نوۆ ناسراوه، ئەو فه یله سووفه هه ستاوه دروشمیککی بو ژیان داناوه و ده لیت: ”دلخۆشی ئەو که سه ی که به شاراو هی ده ژین) به لئ به و شیوه یه زور ژیان له غه ربی و دوور له نیشتمانه که ی ژیاو دووره په ریز بو، ته نانه ت گه شته ئەو راده یه ی که شوینی نیشته جی بوونیشی دیار نه بیته” (زیتو، ١٩٩٨، ٣٥٧)، دی کارت ئەگه ر چی خه لکی فه ره نسایه، به لام له ولاتی هۆلندا ژیاوه، ئەو دووره له ولاتی خوۆ کاریگه ری له سه ر ده روونی هه بووه، بو یه ده لیت: (من وه کوو ئەوه مه که له دوورترین بیابانه کان بژیم“. (س. پ، ٣٥٧). ئەمه ش بیگومان ده گه ریته وه بو نه گونجانی له گه ل داب و نه ریتی ئەو شوینه، نامۆبوونی به و عورفه کۆمه لایه تیان ه ی هۆلندا، وایکردوه خو دووربخاته وه له خه لکانی ئەو کۆمه لگه یه به ته نیای و دووره په ریزی ژیان بباته سه ر. نامۆی له هزری فەلسه فه ی (هیگ ل)، یه که م که سه زاراوه ی نامۆی به شیوه یه کی سیستماتیککی له فەلسه فه که ی به کار هیناوه، هه رچه نده نامۆبوون وه ک هزرو هه م وه ک وشه له کولتووری پیش (هیگ ل) یشدا هه بووه، به لام له سه رده می ئەودا شیوازیککی نوئی وه رگرت، چونکه نامۆبوون ته نیا وه ک ئەزمه یه سه یر کراوه و به ده ستیه وه نالاندوو یانه، به لام لای هیگ ل گۆرا بو زاراوه یه کی هونه ری، هیگ ل له پروانگه ی توێژه رانه وه به باوکی نامۆبوون ناونرا (عه بدوللا، ٢١١، ٢٢٧) ئەو وای ده بینن مروڤ ناچار کراوه به رازیبوونی لایه نی سیاسی و ئابووری و کۆمه لایه تی کۆمه لگه که ی، ئەگه ر نا شوینی

ژیان ی له ناو کۆمه لگه یه ده که ویته مه ترسیه وه، هه ر ئەمه ش وایکردوه به ره ره کانیک دروست بیت له نیوان بیر و واقع، هۆش و بوون، لیره دا فەلسه فه هه ولده دات ئەو یه کریشه ی له ده ستیان داوه بگه ریتیه وه، به ئەنجامدانی شیکردنه وه یه کی ریک و پیک و فره وان له په رووشی ئەو دژ یه کیانه، هیگ ل پی ی وایه بو زالبوون به سه ر حاله تی نامۆی ده بیت کۆمه لگه یه کی راست و ته ندروست به یندریته کایه وه که به رژه وه ندیه گشتی و تایه تیه کان ئاو یزانی یه که تر بکات (برکات، ٢٠٠، ٢٠٧) مروڤیش لیره دا هه ولده دات به نایدو لۆژیایکی فره وان بیریککی جیهانیانه پروانیته شته کانی ده وره به ری، بو ئەوه ی بتوانی له م جیهانه به شیوه یه کی ئارام بژیت.

هه ر له م چوارچۆیه ده ”کارل مارکس نامۆبوونی له ژیر کاریگه ری دیالکتیککی هیگ لدا شی کردوه ته وه، مارکس نامۆبوونی چر کردوه ته وه له وه ی، که بریتییه له و حاله تانه ی مروڤ پیدای تئ ده په ریت و ده بیته که سیکی نامۆ به رانه به خودی خوۆ و چالاکی و کاره کانی، هه روه ها جوړیکه له له ده ستدانی خود له ئەنجامی ئەو قه یرانه کۆمه لایه تیان ه ی که پیدای تپه ر ده بیت، نامۆبوون له شوینیک بوونی هه یه، که که مینه یه کی تاکه ره و ده ستیان گرتبی به سه ر سیاسه ت و ئابووری و ژیان ی کۆمه لایه تیدا، ئەمه ش وا ده کات مروڤ ته نیا بیته ئامراز و یاریه ک به ده ست هیزیککی ده ره کییه وه“. (خلیل، ٢٠٠٩، ٣٢٧) لیره دا مارکس حاله تی نامۆبوون ده گه ریتیه وه بو لایه نی کۆمه لایه تی، واته ئەو کۆمه لگه یه که مروڤ تیدا ده ژی، ناهه مواری یه کیک له باره کانی (ئابووری، سیاسی، رو شنبیری...) نه گونجانی خود له گه ل یه کیک له مانه، بی شک کاریگه ری نه رینی له سه ر ده بیت، هه ر ئەمه ش ده بیته به ره مه ینانی مروڤتیککی نامۆ له ژیان ی کۆمه لگه دا.

٢- نامۆی له پروانگه ی ده روونیه وه.

نامۆی وه کوو دیارده ری که ده روونی تووشی مروڤ ده بیت، مروڤ کاتیک نامۆ ده بیت وا هه ست ده کات ئەو کۆمه لگه یه تیایدا ده ژی، له گه ل خواست ویستی ئەودا ناگونجی، به لکوو به پیچه وان ه ی ویستی ئەو ”نامۆبوون بارودۆخیککی نااساییه ته نیا مروڤ تووشی

خۆی له خۆیدا ده‌بیته ترسێك له دڵ و مێشكى چه‌كه‌ره ده‌كات و ناچار چه‌ز و ئاره‌زووه‌كانى كه به شپوه‌به‌ك یان ئه‌وه‌ی تر گوزارشتى لى ده‌كرد داده‌مركىنته‌وه و پشتگوى ده‌خرى بۆ ئه‌وه‌ی هاوبه‌ش بىت له‌و شارستانیه‌ كه تیايدا ده‌ژى“ (فاروق، ۱۹۷۷، ل ۱۴-۱۵). ئه‌و رېكار و پېوارانه‌ی كۆمه‌لگه‌ له‌ سه‌ر تاكى مرۆف دای ده‌سپینى، ئه‌مانه‌ ده‌بنه‌ كۆمه‌لگه‌ به‌ر به‌سه‌ر له‌ به‌رده‌م تاك و گيرۆده‌ی ده‌سته‌ی ئه‌و یاسا و رېسانه‌ی كۆمه‌لگه‌ ده‌بى و تووشى ده‌مارگيرى و شله‌ژانى بارى چه‌سته و ده‌روونى و ناهه‌موارى ژيان و گۆشه‌گيرى ده‌بیته‌وه به‌جۆرێك ژيانى لى ته‌سك و دونیای لى بچووك ده‌بیته‌وه، لیره‌دا كه‌سێكى نامۆ ده‌خولقینى، كه‌ بى وىست و ئاره‌زووى خۆی كاته‌كانى ژيانى به‌رى ده‌كات.

۳- نامۆی له‌ روانگه‌ی سۆسیۆلۆجیه‌وه

به‌هۆی ئالۆزى ژيان و ئه‌و پېشكه‌وتنه‌ خیرایه‌یى له‌ جیهانى ته‌كنه‌لۆژیاى رۆژگارى ئه‌مپرۆ هاته‌ ئاراوه، مرۆف سه‌ر لى شپواویكى بۆ دروست كرد، ئه‌م به‌ره‌و پېشچوونه‌ هه‌روا كارێكى ئاسان نه‌بوو، له‌ رووى سیاسیه‌وه ده‌وله‌تانى گه‌وره‌ی پر چه‌كى ئه‌تۆمى دروست بووه، له‌ رووى ئابوورییه‌وه، پېوستى به‌ بودجه‌ی زه‌به‌لاح هه‌بوو، له‌ رووى كۆمه‌لایه‌تییه‌وه، داپرانى كۆمه‌لایه‌تى دروست كرد، ئه‌مانه‌ هه‌مووى بوونه‌ ئاسته‌نگ و به‌ر به‌سته‌ی جددى بۆ مرۆف، تاوه‌كوو خۆی له‌گه‌ڵ ئه‌م ره‌وشه‌ بگونجینىت، هه‌ر بۆیه “له‌ كۆمه‌لگه‌ دواكه‌وتوه‌كاندا له‌ ئه‌نجامى گۆرانكاریه‌ خیراكان، كه‌ ئه‌و كۆمه‌لگایانه پێدا تپه‌ر ده‌بن، ده‌بیته‌ هۆی رووداوى گه‌وره‌ی وه‌كوو دووركه‌وتنه‌وه، بۆ نمونه‌ دووركه‌وتنه‌وه‌ی به‌ها ره‌فتاره‌كان، دووركه‌وتنه‌وه‌ی بیره‌ تابه‌تى و گشتیه‌كان. له‌ راستیدا ئه‌و حالته‌ نامۆبیانه‌ كاریه‌گه‌رییان هه‌یه‌ له‌ سه‌ر ره‌گه‌ریشه‌ی كۆمه‌لگه‌ دواكه‌وتوه‌كان” (زیتو، ل ۵۲). به‌ جۆرێك بوونه‌ ته‌ مه‌ینه‌ت و ده‌رده‌سه‌رى، هه‌ندێك جار مرۆف قوربانى له‌ پیناویدا داوه. له‌م باره‌یه‌وه (جان جاك رۆسو) برۆای وایه، نامۆبى له‌ مرۆفدا دوو روانگه‌ی هه‌یه، روانگه‌یه‌کیان ئه‌رپینیه‌ و ئه‌وى تریان نه‌رپینى، هه‌روه‌ك له‌ كتیبه‌ به‌ناوبانگه‌كه‌یدا (العقدرا الاجتماعى)

ده‌بیت جا له‌هه‌ر ره‌گه‌زێك بىت، واتا نیر بىت یان مى، گه‌وره‌ بىت یان بچووك، له‌ هه‌رپه‌له‌ و پایه‌یک یان له‌هه‌ر چینیكى كۆمه‌لگه‌ بىت“ (قادر، ۲۰۱۱، ل ۱۱) واته‌ نامۆی ده‌توانیته‌ بآل بکیشیته‌ به‌سه‌ر هه‌ردوو ره‌گه‌زى مرۆف، جا بچووك بى یاخود گه‌وره، خوینده‌وار بى یان نه‌خویندوار، ئه‌مه‌ش ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ ئه‌و جۆره‌ نامۆیه‌ی كه‌ خود تیايدا ده‌كه‌وینت، هه‌روه‌ها ئه‌و په‌ستانه‌ی ده‌وربه‌ر ده‌یخه‌نه‌ سه‌رى نامۆ ده‌بیت. خالێكى گه‌نگ هه‌یه، كاتى مرۆف به‌ هه‌ر جۆرێك له‌ جۆره‌كانى نامۆبى به‌رکه‌وینت، راسته‌وخۆ كاریه‌گه‌رى له‌سه‌ر لایه‌نى ده‌روونى و چه‌سته‌بییه‌وه‌ی ده‌نیت. یه‌كسه‌ر هه‌سته‌ به‌ نه‌خۆشى و ماندوو بوون و شه‌كه‌تى ده‌كات له‌ چه‌سته‌یدا، یه‌كێك له‌ زانا و پېشه‌نگه‌كانى بواری شیکردنه‌وه‌ی ده‌روونى (فرۆید)ه‌ ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌كات “نامۆبوون له‌ ئه‌نجامى مملانی نىوان خود و رېككارى (ضوابط) یه‌كانى شاره‌وه‌ دروست ده‌بیت، وا له‌ تاك ده‌كات هه‌سته‌ به‌ بىزارى و پارایى بکات، كاتیک نووشى ئالۆزییه‌كانى شارستانیه‌ت و رېككاریه‌یه‌ جۆر به‌جۆره‌كانى ده‌بیته‌وه، كه‌ ده‌بنه‌ به‌ر به‌سته‌تیک بۆ تپه‌رکردنى وىست و ئاره‌زووه‌كانى، سه‌رنجام وا ده‌كات تاك ئه‌م وىست و ئاره‌زووانه‌ له‌ناخیدا خه‌فه‌ بکات و به‌ ئاسانى له‌ هه‌ز و بیرییدا تى په‌رپت” (محمود، ۲۰۰۱، ل ۳۳) هه‌رچه‌نده‌ مرۆف وه‌كوو كاتیئیکى سه‌ره‌رپۆ و جووله‌جوول، به‌رده‌وام له‌ هه‌ولێ ئه‌وه‌دایه‌ چه‌ز و ئاره‌زووه‌كانى خۆی تپه‌ر بکات، بۆیه‌ له‌م هه‌نگاوه‌ سه‌ره‌رپۆیانه‌ بۆ به‌دیپنانه‌ی ئامانجه‌كانى تووشى ئاسته‌نگ و به‌ر به‌سته‌ت ده‌بیت، جا به‌ر به‌سته‌ (كۆمه‌لایه‌تى، سیاسى، ئابوورى، ئایینى...) ئه‌مانه‌ ده‌بنه‌ رېگه‌رییه‌ك بۆ به‌دیپنانه‌ی مه‌به‌سته‌كانى. هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه‌ فرۆید “نامۆبوونى مرۆف ده‌گه‌رپنیته‌وه‌ بۆ ئه‌و كۆت و به‌نده‌ی كه‌ له‌ پېوه‌رى یاسا كۆمه‌لایه‌تییه‌كاندا ده‌رده‌كه‌وینت و له‌سه‌ر چالاکیه‌ غه‌ریزه‌یى و بایۆلۆژییه‌كانى مرۆف له‌ رېگه‌ی دامه‌زراره‌ كۆمه‌لایه‌تى رۆشنییری و ماددییه‌كانى كۆمه‌له‌وه‌ ده‌سه‌پنێ، وه‌كوو پتیه‌ریك نابى مرۆف لى لابدات، ئه‌م نامۆبوونه‌ش هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ته‌مه‌نى مندالییه‌وه‌ ده‌سته‌ پى ده‌كات، چونكه‌ له‌سه‌رى پتیه‌سته‌ و پتیه‌ ده‌لین (نه‌كه‌ی، عه‌یبه‌، ناگونجى...) ئه‌مه‌ش

ئینگلیزیشدا زاراوهی نامۆیی (Alienatio) له ئاوه‌لناوی (Alien) هاتوووه که به مانای نه‌ناسراو یان بیگانه دیت، ههروه‌ها واتای سه‌ریپچی کار یان گۆراویش دیت. به‌لام له‌کاری (Alienatp) به مانای دوور کهوتنه‌وه یان هاوریه‌تی له‌ده‌ست دان دیت، ئەگەر به مانای پیت وهر‌بگرین مانای دوورکه‌وتنه‌وه یان دووری له کۆمه‌لگه دیت (سه‌عید، ۲۰۰۱، ۶۱) وشه‌ی نامۆیی ”له‌زمانی ئەلمانای دا Entfre- mdung) به‌کار هاتوووه وه‌ک (گریم) پروونی ده‌کاته‌وه ده‌لێت مانای زاراوه‌ی نامۆبوون یان ده‌ستبه‌سه‌رداگرتن یان لێسه‌ندن ده‌گه‌یه‌نیت. ئەم زاراوه‌یه‌ ریک به‌رانبه‌ر به‌ وشه‌ی (nalienatio) ی ئینگلیزی دی” (شه‌ورۆ، ۲۰۱۳، ۱۲۷). ده‌توانین ئاماژه‌ به‌وه‌ بکه‌ین له‌ زمانی (عه‌ره‌ب) یش دا چهند زاراوه‌یه‌کیان بۆ وشه‌ی نامۆیی به‌کار هێناوه (غربه‌) یان (التخریب) یان (الاستلاب) یان (الاستلاخ) به‌لام ئەوه‌ی زۆتر به‌کار هاتوووه زاراوه‌ی (الغریه‌، الاغتراب) بووه له‌کاری (غربه‌) واتای حه‌ره‌که‌ و جوولنه‌ وه‌ر‌گیراوه. به‌لام وشه‌ی (الغراباء) داتاشراوه‌ی ئەم فه‌رمانه‌یه‌ له‌ فه‌ره‌نگی ئیسلامییدا مانای جیاواز ده‌به‌خشیت به‌مانای (خواناسی. باوه‌ردار. له‌خوداترس) دیت (غربه‌ و الاغتراب)، که به‌رانبه‌ر وشه‌ی نامۆیی و نامۆبوون به‌کار هاتوووه له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا به‌ (مانای دووره‌وه‌لآت دوورخستنه‌وه دووری وه‌لآتان رۆشتین بۆ ده‌ره‌وه‌ی ولآت دیت) (س.پ، ۱۲۷) له‌ زمانی کوریدا زاراوه‌ی نامۆیی له‌ وشای (نامۆ) له‌گه‌ل پاشگری (یی) پیکهاتوووه. له‌ فه‌ره‌نگی (هه‌مبانه‌ بۆرینه‌) به‌مانای بیگانه‌یی، نامۆش به‌مانای غه‌ریبه‌، بیگانه‌ هاتوووه. هه‌ر به‌رانبه‌ر زاراوه‌ی (غهریب) ئاواره‌ له‌ ولآت، به‌سته‌زمان، گیلۆکه‌، گۆرانیی خه‌مبارانه‌، سه‌یروسه‌مه‌ره‌) ده‌بینینه‌وه. (هه‌مبانه‌ بۆرینه‌، ۱۹۹۳، ۱۵۷) له‌ فه‌ره‌نگی (خالد) ی نامۆ به‌مانای غه‌ریب، نامۆش به‌ مانای بیخه‌وی، بیکه‌یفی هاتوووه، که له‌ پانه‌هاتنی که‌سیک له‌گه‌ل که‌سیکی تر دا دیته‌کایه‌وه (خال، ۱۹۷۹، ۳۱۳)

پ_چه‌مک و پیناسه‌ی نامۆیی

ده‌توانین ئاماژه‌ به‌و راستیه‌ بکه‌ین نامۆیی چه‌مکی فره‌وانه‌ و له‌ پروی پیناسه‌وه له‌لایان فه‌یله‌سووف و نووسه‌ر و رۆشنییرانه‌وه له‌ بواره‌کانی جیا جیاکانی

ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کات، نامۆ ئه‌و کرداره‌یه‌، که تاک خۆی له‌ نۆ کۆمه‌لدا ده‌توینتیه‌وه، هه‌تا له‌ژیر ویستی گشتیدا بیت که تیدا ده‌بیت به‌ شیک له‌ گشت، به‌م شیوه‌یه نامۆیی گشتگیر ده‌بیت، خود ده‌بیته‌ قوربانای له‌ پیناو ئامانجیکی چاک بۆ کۆمه‌لێک، به‌لام به‌ واتای نه‌رینی، که تیدا رۆسو په‌خنه‌ له‌ شارستانیه‌ته‌ی خودی مروف دهرگرت، چونکه ئه‌و شارستانیه‌ته‌ی خودی مروف ئه‌فراندوووه‌تی هه‌رخۆی بووه‌ته‌ کۆیله‌ی” (عه‌بدوللا، ۱۲۷) مه‌رج نییه‌ تاک له‌ کۆمه‌لگه‌ هه‌لبیت و خۆی ته‌ریک بکات یان له‌ گۆشه‌یه‌ک خۆی عه‌شار بدات له‌وانه‌یه‌ له‌گه‌ل کۆمه‌لگه‌ بژیت و به‌ ویستی ئاره‌زووی ئه‌وان کار بکات، به‌لام له‌ پروی ده‌روونیه‌وه له‌ناخی خۆیدا بریاری جیابوونه‌وه‌ی داوه‌وه و نامۆیه‌ و ناچاره‌ له‌گه‌لایندا گوزه‌ر بکات. زانای کۆمه‌لناسی (کارل مانهایم) هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه ”ئاماژه‌ بۆ دیاره‌ده‌ی (ریکخستنی دلّه‌ راوکیتی) ده‌کات له‌ کۆمه‌لگه‌ی پشه‌سازیدا، که ده‌بیته‌ هۆی کوشتنی گیانی ده‌ست پێشخه‌ری لای تاک و ئازادیشی لێ ده‌فه‌وتینی و ده‌بیته‌ به‌شیک له‌ نامیرو وا له‌تاک ده‌کات دلخۆشبن به‌ ملکه‌چبوونی بۆ کۆمه‌لگه‌ و بریاره‌کانی” (ناجی، ۱۹۸۰، ۲۲) مروف لیره‌دا هه‌ست به‌ به‌رپرسیاره‌تی ده‌کات به‌رانبه‌ر به‌ ئاسایشی نه‌ته‌وه‌یی و ئاسایشی کۆمه‌لایه‌تی، که خۆشی تیدا به‌شداره‌، بۆیه‌ ناچاره‌ واز ده‌هێنی یاخود ده‌ستبه‌رداری هه‌ندی ماف و ئازادییه‌ په‌هاکانی خۆی ده‌بن بۆ به‌رانبه‌ره‌که‌ی، تاوه‌کوو بتوانن که‌شوه‌وايه‌کی گونجاو بۆ خۆی که‌سانی کۆمه‌لگه‌که‌ی به‌خسین، ئەگه‌ر چی ژيانی تیدا زه‌حمه‌ت و ئەسته‌مه‌، به‌لام ئاسایشی نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانی له‌ خۆی به‌ گرتگه‌ ده‌زانیت.

ب_زاراوه‌ی نامۆیی:

بنجی زاراوه‌ی نامۆیی له‌ لاتینی دا بریتییه‌ له‌ (Alien- atio) ئەم وشه‌یه‌ له‌ فرمانی (Alienare) هاتوووه. که به‌مانای گواستنه‌وه‌ی شتیک دیت بۆ که‌سیکی تر که ده‌بیته‌ خاوه‌نی یان به‌مانای دامالین و لابردنی دیت. ئەم کاره‌ش بۆ خۆی ئه‌رکیکی ته‌ره‌وه‌ وه‌ر‌گیراوه. کاری (Alienus) یش له‌ وشه‌ی (Alius) وه‌ر‌گیراوه جاناو بیت یان ئاوناو (شاخت، ۱۹۸۰، ۶۳)، هه‌روه‌ها له‌ زمانی

تهواوه تی درکی به ژیانی سته م و چهوسانه وهی خودی خووی و گه له که ی بکات" (غه م بار، ۲۰۰۸، ل ۱۶) شاعیر ده توانی ئه وه ههسته دژواره ی که له دل و دهروونی پهنگی خواردووه ته وه، ده توانی له ریگه ی شیعره کانی وه ده ری بریت و بیخاته بهر دیدی خویرانه وه، به هه ر جوړیک له جوړه کان تا پاده یه ک خووشی لی قوتار ده کات. د. هاوژین صیلوه پی وایه "هه موو مروقیک جار جاره تووشی نامویی ده بییت، به هووی بوونی گرفتیک، به لام دوی ماوه یه ک ورده ورده گرفته کانی ده پونه وه و که سی ناموش دیته وه باری ئاسایی خووی، به لام ناموبوون زیاد له سنووری خووی مرووف به ره و په شیبینی و گوشه گیری و لیکدانه وهی خراب ده بات" (صلیوه، ۲۰۱۳، ل ۱۵۱)، واته مرووف بو کات و ساتیکی دیاریکراو تووشی ناموبوون ده بییت، دواتر ده توانیت چاره ی بو بدوژیته وه و خووی لی پژگار بکات، به لام ئه گه ر وانه بییت به ره و باریکی ناهه مواری ژیانی وه کوو په شیبینی و گوشه گیری ده بات. ناموبوون له پروانگه ی (فرۆید) وه بریتییه "له هه ستردنی مرووف به نه گونجاندن و دووری و بیگانه له ده رو به رو پیدایه سی تییه بایلوژی و سیکیسه کان تیره بووه، یاخود بریتییه له په ک که وتنی مرووف بو خو قوتارکردن له و مه لولی و مهینه تییه تی که به سروشتی مرووفه کانه وه به ستراره له ئه نجامی ئه و کو سپانه ی دینه پیس بو ریگه چاره یه کی تیوان هه وله کانی بو گه یشتن به مهیل و مه رانه غه ریزه ییه کان، به شیوه یه کی سه ربه ست و په ها له لایه که وه له تیوان زه روره ته کوومه لایه تی و روشنبیری شارستانییه کان" (فاروق، ل ۱۴) لیره دا فرۆید ناموبوون ده گه پینتیه وه بو چه پاندنی سیکیسی پر نه بوونه وهی ئه وه ههسته له لای مرووف ئه مهش به ریگه یه کی تر داده نییت بو ناموبوونی مرووف، که به هووی هه ندی عادات و ته قالیدی کوومه لگه وه ده بنه کوسپ و ته گه ره بو گه یشتنی مرووف به و مه رانه جنسیه، به به شیکی گرنگی پرکردنه وهی هه وه سی جهسته ی هه ژمار ده کریت.

له پروانگه ی مارکسه وه نامویی "به مانا گشتییه که ی باروو دوخیکی به سه ردا سه پیتراره، له بوونی مرووف دا که له بوونی راسته قینه ی خووی دوور ده خاته وه ده یانکاته

ژیان چه ندان پیناسه ی جیاوازی بو کراوه، واته کیشه ی یه کیک له زانسته مرووفایه تییه کان نییه، ناتوانریت له یه ک پرووه وه سه یر بکریت و مانای دروستی بدات به دهسته وه، به لکوو له پروانگه و گوشه نیگای جیاوازه وه سه یر ده کریت، هه ره ها به دیدیکی زانستی فره وان و جیاواز له بواره کانی (ئه ده بی، فه لسه فی، کوومه لئاسی، دهروونی....) توژیینه وه ی له باره وه ده کریت. سه رته نجام ده بی باوه ر به وه بکه ین ئه م چه مکه خاوه نی چه ندان په هه ندی جیاوه له بواره کانی ژیان. وه به خالیکی گرنگیش داده نریت له دیاریکردنی گرفته جوړاو جوړه کانی مرووف، وه کوو پزیشکیک مامه له له گه ل لایه نی دهروونی مرووف ده کات و ده ستنیشانی خالی لوازی دهروونی ده کات، که بووه ته هووی خو به دهسته وه دان و دهسته وه ستانه به رانه بری و له م پرووه وه شکستی پی هیناوه.

د. که ریم شه ریف قه ره چه تانی ده لیت: "نامویی دیارده یه کی دهروونییه و له ئه نجامی کارلیککردنی کوومه لیک هووکاری کوومه لایه تی یه وه دروست ده بییت، له وانه هه ژاری و لیتقه و ماوی و کاره ساتی دلته زین و ون بوونی هیزو پالپشتوو په ناو چاره سه رنه کردنی گرفته کانی ژیان" (قه ره چه تانی، ۲۰۱۰، ل ۱۸۷) واته مرووف ئه و کاته ی تووشی ناموبوون ده بییت تووشی هه ندی گیروگرفت ده بییت، به لام ناتوانی چاره سه ریکیان بو بدوژیته وه، له م تیوه ندا هیچ په ناگه یه کی نامیئ بو ئه وه ی دهستی بگریت. نامویی له حاله ت و دیارده یه کی دهروونی و کوومه لایه تییه وه رووبه رووی مرووف ده بیته وه. ئه م خه سله ته دهروونییه لای هه موو که سیک به پیی باری دهروونی ژینگه ی بوونی هه یه و مرووفه کان هه رچه ک بن و له هه رپله و پایه وسه ر به م خاوه ئاستیکی روشنبیری بن ده شیت دووچاری ئه م حاله ته بن، واته که سانی روشنبیری له م ناموبوونه بییهش نابن، له وانه ئه مانه به هووی خویندنه وه و تیگه یشتنیان بو باری و ژیانی تاکی ناو کوومه لگه زیاتر له هه ولی ئه وه دابن له ریگه ی قه له مه کانیانه وه ئه م باره ناهه مواره بخه نه سه ر په ره ی کاغه زه کان و نیشامانی بدهن، بویه ده لین "په نگه شاعیری هه ست ناسک له هه موو که سیک زیاتر هه ست به نامویی بکات به تاییه تی ئه گه ر به

ئەمەش دەگەرئىتەوۋە بۇ خۇشەۋىستى مەرۇف بەرانبەر بە خاك ۋولتەكەي. جا كاتى بە ئارەزۋوى خۇي بى يان بەزۇرملى لە ژىنگەي خۇي دادەبرى تۈۋشى غوربەت دەبى، كلىپەي سۆزۈ ئەقنى بۇ خاكەكەي ھەلدەستى، نووسەرانىش بۇ دەربىنى ئەم ھەستە پەنا بۇ بەرھەمەكانيان دەبەن، ۋەكوو چارەسەرىك سەيرى دەكەن بۇ ئەم ناخۇشەي. شاعىر (سەردار جاف) دەئىت:

تال تال قزى ئەو كىزەي بۇ تەنيا جارى لە پەنچەكانم
ئالا بو

بۇ كام پەرستگا بنىم

دەبىرەۋە، ئەي شارى حزور

منى ون و غوربەت دور

لە ئاۋاي شىعەرى شارا

ھەر دەپۇم و سەر ھەلگرتۋوى بۇنى بىرسكەي ئاگرم

ھەر دەپۇم ناگەمەۋە بۇ سەر سنور

ئەو تخوبەي، ۋەك مۇتەكە لە زەمەنىكا ھاۋىر بو

شۈۋشە عەترىكم دەست نەكەوت

خەمى مەركانەي شكاۋى ھەناۋى تيا حەشاربەدەم

دەپۇم بەرەو تخوبى دور

ۋەك نالىيەكەي لاي شارەزور

بۇ حەببە بۇ شارى ئارابخا دەگرم

تىناگەم سروەي كام كۆچەر زمان ئولفەتى گرتوۋە

نەغمەي كام خەۋنە ئەمىستا لەتەك جەستەم

مەلە دەكا و لوولم دەدا و بۇ خەرابستانى تەمەنى بردوۋە

(تەغرىبى، ل ۱۰)

شاعىر لىرەدا ھەست و سۆزى غەرىبى ھەموو ژىامى داگىر كردوۋە، شاعىر نامۇيە بەو شوئىنەي كە تيايدا دەژىت و ناتوانى لە ھىچ بستىكى ئەو خاكە بسەرەۋى، بەلكو بەردەوام لە پاكە پاكەيە بۇ ئەۋەي بتوانى لە شوئىنەي دل و دەروۋنى خۇي تيايدا ئارام بكانەۋە و نىشتەجى بىت. بەلام ھەرناتوانى ئارامى، بۇيە بەرەو سنورە ۋلاتى خۇي ھەنگاۋ دەنەيت، لە ھزرودەروۋنى خۇي ياخود بە خەيال، لەگەل جەستەي بۇ ۋلات دەگەرئىتەۋە، كاتىك خەبەرى دەبىتەۋە لە بەر چەند ھۇ كارىك ناتوانى ئەم كارە بكات، كەچى تەمەنىشى پۇشستوۋە.

بىگانە، مەرۇف لەم باروۋ دۇخەدا توۋشى بىگانەي دەبىت، كە بوۋرەكانى خۇناسىن و داھىنان و سەربەستىيەكەي دەگەرئىتەۋە و پىگە نادات خۇي بكات بەو كەسەي خۇي دەيەۋىت. لە ئاكامى ئەم باروۋ دۇخەي بوۋندا مەرۇف دەبىت بەكەسىكى ترو خۇي ون دەكات ژيانىشى دەبىت بە لاسايىكردنەۋە، ھەرۋەھا پىۋىستە ئەۋە بزىن، كە جگە لە مەرۇف ھىچ بوۋنەۋەرىكى دىكە توۋسى نامۇيى نابىت“ (سەباح، ۲۰۱۵، ل ۱۵) لىرەدا ماركس بۇچوۋنى وايە، بەھۇي لىزەوتكردنى ئازادى رادەبرىن ياخود ژيانىكى ئازادو سەربەست لە مەرۇف، ۋا دەكات لەو كۆمەلگەيە نامۇ بىت، ناتوانىت لە قۇناغەكاي ژيانى بەرەو پىش بچىت و داھىنانىشى تيادا بكات، بەلكو لىرەدا ۋەكوو كەسىكى پۇبۇتى لى دىت بە دەست كەسانى خاۋەن دەسەلات و سەرمایەدار و دەست پۇشستوۋ، بە پىي بىرو بۇچوۋنى ئەمان دەخىتەكار ئارەزۋو مەرەمەكانى خۇيانىان پى جى بەجى دەكەن. بۇيە ئەم مەرۇفە لە روۋى دەروۋنىيەۋە توۋشى شەلەژان و روۋخان دەبىت، دەبىتە كەسىكى (نامۇ، بىزار، پەشېبىنى، ياخى....) لە ژياندا.

ت-جۆرەكانى نامۇيى لاي شاعىرانى (بزاڧى تەغرىبى)

۱-نامۇيى جوگرافى

زۆربەي پۇشنىران و نووسەرانى (چىرۆك، پۇمان، شىعەر)، كاتى لە ۋلات و نىشتەمان باب و باپىرانىان دور دەكەۋنەۋە، بەھۇي دورىيان لە خزم و كەس و ھاۋرىيانىان ياخود دور كەۋتەۋە زىدى خۇيان توۋشى نامۇيى جوگرافى دەبن، بىگومان لە بەرھەمەكانىان پەنگدەداتەۋە نامۇيى جوگرافى ”گواستەۋەيەكى جوگرافىانەيە لەۋلاتىكەۋە بۇ ۋلاتىكى تر. لە شىۋازىكەۋە بۇ شىۋازىكى تىر ژيان. لە پۇشتىبىرەكەۋە بۇ پۇشتىبىرەكەۋە تىرمان لە ھەرپىمكەۋە بۇ ھەرپىمكى تر... ھند بۇكارىكى دىارىكراۋ بىگومان ئەم جۆرە نامۇيىيە بەۋىستى تاكەۋ بەزۆرە مىن نىيە. چونكە خۇي بەۋىستى خۇي ۋلاتى بەجىپىشتوۋە. بەلام كەسەيرى ئەم پىناسە بكەين كە دەلى: راگۇزىانى كەسىكە لە ژىنگەكەي خۇي بۇ ژىنگەيەكى تر دوربىت يان نىك“ (قادر، ل ۴۵). ۋاتە نووسەر بەۋىستى خۇي نىيە كارەكە دەبىتە زۆرە مىن، بىگومان لە فەرھەنگى زۆربەي گەلانى دونيا (نىشتەمان) بە (دايك) ناسىزاۋە،

لە شىعەرىكى تر بەناوى (حەسرەتەكانى غەرىبى) شاعىر (رئىدار سايبىر) دەلىت:

ئەزىزانم تادىمەوۋە يادگار يىكەن مەسوتىن
تادىمەوۋە ھەناسەكانى مندالىم مەوۋەرىن
من تا ئىستەش بە ئومىدى گەرانبەوۋە لىرە ماوم
كە ھامەوۋە بۆ خاكەكەم دەكەمە دىارى دووچاوم
من چىرۆكى غەرىبم و لە نىوگەشتى خەيال كىم
من حەسرەت كى سووتاوم پەرۋشى دەنگى يارى كىم
من بىزارم... بەفرى ئىرە جەستەى سىرى داپوشىوم
ئەم ۋلاتە چەندان خەونى پەنگا و پەنگى لىدزىيوم

(تەغرىبى ۲، ل ۷۱)

دىارە شاعىر لەم چەند دىرە شىعەرەيدا، باسى ژيانى خۇي دەكات و باسى ئەو بارودۇخە دەروونىيە دەكات، كە بە ھۆى دوورە ۋلاتىيەوۋە تىي كەوتوۋە، لەوانە (نۆستۇلۇژىيە) گەرانبەوۋە بۆ ئەو يادگار يىكەن كە ھەيىوۋە لەگەل دۆست و ھاورىيەكانى ياخود لە مندالى ھەبوون چەندان حەز و ئارەزوو. ئەو ئىشتاش چاوى لەوۋىيە كاتىك بگەرپتەوۋە حەز و ئارەزوۋەكانى بەئىتتە دى و چاوى خۇي پىشكەش بە خاك و نىشتمانەكەى بكات. ”دىارە كۆچكردن لە شوئىن كى بۆ شوئىن كى تر روۋبەرىكى فرەوان لە دۇنيەى ھەست و سۆز وروژاندن و تىروانىن دەخولقئىتتە، ئاسۆى خەيالەى لە جىھان تىكى تردا دەفرى ومەلى داھىنان و بىرو ئەھندىشەى قولترو ھەلوپىست و بۆچوونى نوئى لا دروست دەبىت، بە شىوۋەيەكى تر دەروائىتتە ژيان و دەوروبەر“ (مەعرف، ۲۰۱۰، ل ۱۱) لەلەيەكى تر شاعىر باس لە بىزارى خۇي دەكات لەم دوورە ۋلاتىيەوۋە، ئەمەش بوۋەتە ھۆى ئەوۋى چەندان خەون و ئارەزوۋى جۇراوچۇرى لە كىس بچىت و دەستەوۋەستان بۆى بوۋەستى. بۆيە دەلىت:

گەلەى حەزم لە پايزى ئەم ۋلاتە سەوزنابى

ئەلبومى پەشى تەمەنم جار ئىكىت سى نابى

منى لەژىر بارى قورسى خەم لەمەنفايە دارووخاوم

ھەموو پۇژى ۋاھەست ئەكەم تارىك دادى نوورى چاوم

ھەموو پۇژم مردن كە لە ژىر ئاسمانى ئەم شارە

ئەوۋىن كى سەرما بردووم بىناز كەوتووم لەم ھەوارە

(س. پ. ل ۷۱)

شاعىر لەم دىالۇگە لەگەل خۇي باسى ئەوۋە دەكات و پىمان رادەگەبە نىت، كە ناتوانى ھىچ جۇرە حەز و ئارەزوو ئاۋاتەكانى لە ۋلاتى غەرىبى بەدى بەئىت، باسى ئەو بارودۇخە سەختە جەستەيە دەكات كە ژيانى تاراۋگە تىي كەوتوۋە، باس لە دارمانى جەستەى خۇي دەكات ياخود باس لە مردن و تارىك بوونى بىنايى چارۋەكانى دەكات، بىگومان كاتى كەسئ لە غوربەت دەژى و خۇي بەتەنياو غەرىب دەزانى لەو ۋلاتە، توۋشى چەندان جۇرى بىر كەندەوۋە خراب دەبى، ھەر بۆيە توۋشى نامۆى جۇگرافى دەبىت و خۇي دوورە پەرىز رادەگرىت.

۲- نامۆى كۆمەلەيەتى

بە شىكى تى شاعىران و نووسەران توۋشى نامۆىيى كۆمەلەيەتى دەبن، ئەو كاتەى كە ھەست دەكەن ھەندىك دىارەى لە ناو كۆمەلگە پىگر دەبن لە دەربىرى ئازادانە ھەست و سۆزى خۇيان و دەبنە بەر بەستىك لە بەردەم دەربىرى كەن، ئەمەش ۋەكەو ھەندىك ياساى ناو گەل و كۆمەلگە و ياخود كۆلتور و نەرىتە كۆمەلەيەتتەكان دەبنە بەر بەستىكى بى پەھمانە بۆ لەناو بردنى ھىواو ئاۋات و خەونەكانى، نووسەرىش ئەم كۆمەلگەيە ۋەكەو دۆزەخىك سەير دەكات بەرانبەر بەدەپھىنانى ئارەزوۋەكانى، بۆيە ”دەبرانى تاك ۋە جىابوونەوۋە لە كۆمەلگە و گزنگى نەدان بە پىۋەندىيە كۆمەلەيەتتەكانو دژايە تىكردنى ئەو شتانەى كە پىۋەندىيە كۆمەلەيەتتەكان پىك و ئاراستە دەكات يان دژايە تىكردنى ئەو دۇخە نەرى و چەسپاۋە كۆمەلەيەتتەى لە كۆمەلگەدا پىا دەكرىت“ (ەلى، ۲۰۰۵، ل ۵۶) دەبىتە ھۆكارىك بۆ ئەوۋى شاعىرانىش خۇيان دوورە پەرىز بگرن و لەو نەرىتە باۋانە لادەن نامۆيان پى، ياخود ھەندىك لە شاعىران ۋاى بۆ دەچن كارىك بگەن، كە لەگەل داب و نەرىتەكان بگونجىت نەبىتە ھۆى دابران لىكترازان. لەم بارەيەوۋە شاعىر (پۇستەم باجەلان) دەلىت:

مەتەلى سەردەم، فشار دەخاتە سەر

بەزەخەنەم

پەنگاۋى پىگەى دوومى حەزم لىدەپمىنى

بەچەمكى خىلە كىيانەى سەدە تارىكەكان

خەونە سەردەمىيەكانم دەدوئىنى

دواتریش، له ناو چالای تاریکایی راوه
 پێشکەم پێ دەکا
 له گەڵ پەیکەری بوونم هەڵدەکا
 خۆشی دەویم، بێزیشی لێم دەبێتووه
 من له زمانی ئەم بانگدێرە زێدە خۆرە
 منۆکی - یه ناگەم من دەمەوێ ئەم مەتەڵە ئالۆز
 پالۆزە ی سەردووم له جێو هەڵدەم.

(تەغریبی ۲، ۵۱)

ئەمە یه کێکە لەو شیعراوەی شاعیر باس له نه گونجانی
 خۆی دەکات، له گەڵ ئەو داب و نەریتە خێلەکیانە ی بوونەتە
 رێگر له بەردەمی بو هینانە دی مەبەست و نامانجانەکانی،
 هەروەها بوونەتە بەر بەستێک له بەر و پێشچوونی
 بە هەرەکانی و مانەوێ له چه لای تاریکایدا، دیاره
 ئەمەش پێوهندی بە داب و نەریتی و کولتووری کۆمەڵگە
 دواکەوتوووەکانەو هەیه، سنووری هەزو ئارزو بەرتەسک
 دەکەنەو، دەبێ شاعیران ئەم رێگەیه بگرنه بەر له گەڵ
 یاسا و نەریتەکانی کۆمەڵگە بگونجێت، بەلام شاعیر لێرە
 نامۆیه بەو یاسا و دەستورانهو بو و دەیهێنانی هەز و
 ئارەووەکانی هەوڵی داوه فریانی بدات.

شاعیر (خالید ئوسمان) له شیعری (دیواری ناخ.....
 سەفەری چێژ) دەلێت:
 چەند سەخت و ئەستەمە

بەم جوړه بتناسم
 بەم جوړه خۆشت بویم
 رێگەکانی کۆشکی منت ون کردوو
 که چاو دەبرمه شمشیرە تێژەکی سەر سەرم
 ئینجا دەزانم چ جه لادیکی
 چ قەدریکه گۆی وەرسوون
 جهستم هەڵدەداتە گۆشە ی ونبوون
 ئەتۆ شەکره خەونیکی سپیت و
 ئەمنیش با خۆسی ریتە مەستەکان
 دەزانم تۆی سێبەری دیواره داخبووەکانی شار
 پرسە بو سفرە ی هەزەکانم
 دانانیت

(تەغریبی، ۱۸)

خالید ئوسمان لەم پارچە شیعراوەی سەختی و دژواری
 بەیە کەگەیشتنی دوو خۆشەویست دەکات، چونکە شاعیر
 ” هەست بەبێ دەسەلاتی دەکات لەوێ، کە بتوانیت کار
 بکاتە سەر ئەو بیرو باوەروو هەلوێستە کۆمەڵایەتیانە ی،
 کە کاریان له گەڵدا دەکات “ (قادر، ۲۰۰۷، ۲۴) دەزانێ
 باسکردنی کچی خەلکی و خۆشویستی کارێکی وا ئاسان
 نییه، له وانه یه مەرگی له دوایت باسی شمشیری تیز دەکات،
 مەبەست له ناوچوونیه تێ. بوێه روو دەکاتە یار و دەلێت،
 راسته تۆ به دلیکی ناسک و خەونیکی سپی تێگەیشتوویی
 و دەتەوێت هەز و ئارەزووەکانی خۆموو خۆت بەدی
 بهیتیت، بەلام ئەوێ تۆ بێر لەو ئەقینە راستەقینە پاک
 و بێگەرە دەکەیهو هەروا بە ئاسانی له سەر من و
 تۆ تێپەر ناییت و عادات و عورفی کۆمەڵایەتی بە کارێکی
 نارهواو سەرپێچی دوور له رهوشت و بەها کۆمەڵایەتییه کان
 کۆمەڵگە ی کوردی سەیری دەکەن.

له شیعریکی تر (محەمەد عەبدول کەریم) دەلێت:
 هەزارویەک ئاواتم بوو پەشەبای رووداو بەبای کرد
 عەشقی شوخیکی قەشەنگ بووم، پر بەدلیم
 بەر لهوێ ئاویزانی بم
 گێژەلۆکە فراندی، وەک تریفە ی مانگ ئاواپرک
 ئەم مەملەکەتە شوومە هەمووی وایه
 ژینگە بوومە....

(تەغریبی، ۴۷)

شاعیر هەمان شت دووپات دەکاتەو هە باسی داب
 و نەریتی کۆمەڵگە و مەملەکەتی خۆی دەکات، کە
 چۆن بوونەتە رێگرو بەر بەست له هینانەدی ئاوات و
 ئامانجەکانی و چەندان ئاواتیان له ژیر گل ناوه، نموونەش
 بە ئاشق بوونی شوخیکی دەهینیتەو، کە چۆن گێژەلۆکە ی
 نەهامەت لێی فراندوو، شاعیر تا ئەوپەری نامۆی خۆی
 نیشانداوه بەرانبەر بە کولتوور و سیستمی پیاو سالاریه
 له ژیر ناوی شەرەف و نامووسەو چۆن ژنان دەکوژن و
 له ناویان دەبەن.

۳- نامۆی رامباری

بەهۆی ئەو هەموو کێشە سیاسیانە ی بەرپۆکی
 کۆمەڵگە ی کوردی گرتوو، یاخود بەشی هەره زۆری

مىژوۋى گەلەكەمانى لە خۇگرتوۋە، بگرە ھەر لە (تالان، ئەنفال، كىمىبارانكردن، جىنۇسايد ھتد) ئەمانە بوونەتە ھەوئىكى باش بۇ شاعىراغان، بۇ ئەوھى لەرئىگە شىعەرە كانىانەو ھەست و سۆزى خۇيان دەربىرن و دژى ئەو زولمە بوو ھەستەو. بۇيە دەتوانىن بلىن ئەدەبى گەلەكەمان ناتوانى خۇى بىشەش بكات لەو كىشمە كىشمەى سىاسەت، لەم بارەيەو (مەھمەد سالىح عەبدولرەحمان) پىيى وايە ”نامۇيى رامىيارى لاي مرۇف كورد لە سەدەى بىستەھەمدا زياتر پەرەى سەند، چونكە ھەر چوار دەولەتى توركىيا و ئىران و عىراق و سوريا، ھەريەك بەجىا كەوتنەداپلۇسىنى مرۇقى كورد لەبەر تىكۇشانى و خەباتى رامىيار و نەتەوھى بۇ بەدەستەپنەنى ئازادى و سەربەستى، ئەم بارودۇخە نا لەبارە لە ناو ھۇنراوھى كوریدا رەنگى دايەو، چونكە چەوساندنەوھى رامىيارى دەبىتە مایەى سەرھەلدانى نامۇيى رامىيارى“ (عەبدولرەحمان، ۲۰۱۳، ۹۰ل) لىرەدا تاكى كورد سەيرى خۇى دەكات وەكوو تاكىكى دابراو لە پارچەكانى تىرى نىشتىمان، شاعىر و رۇشنىبىرانىش زياتر ئازارى ئەو دەچىژن و ھەست بەو نەھامەتى و دەردەسەريەى مرۇقى كورد دەكەن بەدەست ئەو دەسەلاتدارە داپلۇسىنەرى، كە ھەردەم لە بىرى ئەو دەايە چۇن رىگەيەك بدۇزىتەو بۇ لە ناو بىردن و قىركردنى مرۇقى كورد. لەم بارەيەو (مەھمەد عەبدول مەجىد) لەو كوپلە شىعەرە دەئىت:

كە لەوئى بووم
بى ناسنامە
بەلام يەكجار بەختەو رەبووم
بەبى ترس ھەلدە فرىم
لە سەر بانى ئەستىرەكاندا رەت دەبووم
نەكەس پىيى دەگوتم: بۇ كوئى ؟
نە ھىچ سنوورئىكىش ھەبوو، رىم لى بگرى
ئىستە لىرە
كەوتووم... پەروپال گراوم
لە ناو قەفەسى قورپىنە بەندكراوم
بە باسنىش دادگايى دەكرىم
بە شەقى تەر تىھە لدەدرىم من وامزانى لەبەر تاوانى
سەردەمى بالدارىمە

بەلام دەئىن:

تۆ لە ناو قەفەس تاوانت ئەنجامداو
ئەى كەوايە بۇ ندىكراوم.

(تەغرىبى، ۶۶ل)

ئەم جۇرە نامۇبوونەى شاعىر نارازىبوونە لەم باردۇخە سىياسىيەى لە بەرانبەر مرۇف ياخود تاكى كۆمەلگە پىرەو دەكرىت، سنوورى ئازادى ژيانى لى تەسك كراو تەو، بۇيە ئەو مرۇفانە لەم جۇرە ژيان و ھوكمرانىيە دەتۇرىن و ھەندىك لە سىياسەتمەدارو رۇشنىبىر و نووسەران، تاوھكوو ئەم دەسەلاتە مایىت لە مەنفا ناگەرئىنەو، ياخود بىرپاردەدەن ھەر نەگەرئىنەو ئەمەش لەبەر كارە خراپەكانى دەسەلات زۇر جار ئەمەمان بىستوۋە كاتىك دەسەلدارىكى ستەمكار لە ناو دەچىت، ئىنجا ھەندىك لەو رۇشنىرانەى دژى ئەو دەسەلاتە بوون دەتوانن بگەرئىنەو. بۇيە شاعىر مەنفا بەشويئىكى ئارامتر لە نىشتمانەكەى خۇى دەزانى، لە ترسى ئەوھى تۆمەتى بۇ ھەلبەستىن و تووشى ئەشكەنجەدان و دادگايەك بگرىتەو بىتتە رىگەى مەترسى لە سەر ژيانى.

لە شىعەرئىكى تىرى رامىيارى (سەروىن زىاد) لە شىعەرى
(پەلە رووناكى) دەئىت:

بە پەيكە موگناتىسە پەلدارەى كىردارى بگورى رەگ
پەلە رووناكىان لە رووخسارى ئەم وارە بى ناسنامەو
پەسا پۇرتە دەكرەوھە

ئەوانەى ئەم كىردارىان جىبەجى دەكرد:

لە ھەموو سەردەمىكا

دەنگىان پىدەدار

لە كۇنگرەى رۇشنىبىراندا

مەسىچىكى نامۇكەرى دىكە ئەم ناوھىان

لە خاج دەدا.

(تەغرىبى ۲، ۷۴ل)

شاعىر لىرەدا رەخنە دەگرىت لە كۆمەلانى رۇشنىبىران و نووسەران و خوئىندەواران كە چۇن ئەو دەسەلاتەى ھەموو رووناكىيەكى لەم گەلە ستەمدىدە ساندوۋتەو، دووبارە ئەمانە دەنگىان بەو دەسەلاتە داوھ و لىرەدا ناوى حەزرەتى (مەسىحى) (د.خ) ھىناو، چونكە ئايىنى

لەلەيەن تاكەكەسەو. لەم نىوۋەدا (نىتلەر) پىتى واىە كەسى نامۆ بوو لە كۆمەل و پۇشنىبىرەكەى نامۆ دەبىت و لە ھەمبەرياندا كەمتەرخەم و خەمسار دەبىت، بەلام (مىدلتنون) كاتىك قسە لەسەر نامۆبونى پۇشنىبىرى دەكات پىوايە نامۆ ئەو كەسەيە ئەم دەستەواژەى پىتى قەبوولە، من گىنگى نادەم بە بەرنامەكانى تەلەفزيۇن و فلىمەكان و گوڭقارەكان، كە زۆر بەى خەلكى حەزىان لىيەتى“ (بۇكانى، ۱۹۹۹، ل۲۳۶) زۆر جار كەسانى پۇشنىبىر ھەست بەو دەكەن، كە پۇشنىبىرى كۆمەلگەكەى بەرەو لاسايىكردنەو ھەكى كوپرانە پۇشنىتوۋە ھىچ مۆركىكى پەسەنى پىوۋ نەماو، ھەندى جار ۋەرگرتنى پۇشنىبىرى بىگانە لە پىگەى ھەندىك كەنالى غەربىيەو دەتە ناو كولتور و فەرھەنگى مىللەتتىكى دىارىكراو، لايەتتىكى زۆر نىگەتيف دروست دەكات و بەشىكى زۆرى تاكەكانى كۆمەلگە تووشى نامۆى دەكات، چونكە زۆر گىنگە ھەموو مىللەت بە پەوتىكى مەعرفى تەندروستدا بىرات لە چوارچىوۋەى جفاكى خۇيدا، بىگومان ۋەرگرتنى پۇشنىبىرى گەلانى تر تىكەلكردنى لەگەل كولتورى نەتەو كەتدا كارىگەرىى خۇى دەبىت.

(عەبدولھاب فوئاد شاكر) لە شىعرى (تابلۇيەكى تەغرىبى) دەلپت:
خەيال، لەمنەو سەرچاۋەى گرتوۋە
ھەر كە لىش دەترازىم
دەلپم كوانى ھاوپىم؟
كوانى ئەو خانوۋە پر كىتېب و تابلۇيانەى
كە لى دەزىيىن؟
بۇچى لى داپرىن
لە نكاو را سەير دەكەم
من منم
منىش نىم
لە پالەو بە گور دەگىم
لەناو سكى گىياندا
تابلۇيەكى تەغرىبى لە داپك دەبى.....!!!

(تەغرىبى، ۳، ل۷۰)

شىاعر بىر لەو رۆژگارەنە دەكاتەو لەگەل ھاوپىيەكانى

ئىسلامدا ھاتوۋە رۆژىك ئەو دەگەپىندىتەو ھەبۇ سەر زەوى و ھەموو مىللەتە ستەملىكراۋەكان ئازاد دەكات و لە سەرى زالم و زۆردارانىش دەدات. بەلام لە كۆنگرەى ئەو پۇشنىبىرانە بىگومان سەربە پىوانى دەسەلاتن، ھەركەسى وىستوۋىتەى بۇ ئازادى ئەم نەتەو ھەبە كار بكات ھەوللى دەركردن و لە ناو بردىان داو.

لە شىعرى (شمشالە من) شاعىر (مەسعود نوورى) دەلپت:

لە ناو گەروۋى شمشالى دووا مۆدىلى سەردەم

ئاوازىكى تەغرىبى ھەلپدەكرد

ئاوازە ھونەر مەندىكى لىھاتوۋ بوو

ھەمە پروخسار

ھەمە دىوو بوو

لەدەپەۋى مەلپەندى لەداپكوبونىيەو

نەخشە وارىكى بى ناۋنىشانى دەكىشا

ئەم وارە بە ھۆى ئاوازەكەو دەناسرىتەو

ئاوازەكەش بەھۆى ۋلاتتىكى لەتو پەتكراو

(تەغرىبى، ۴، ل۲۱)

شىاعر پىتى واىە دەۋلەتانى جىھانى ئەوسا لە دواى ھەۋلىك دەگەران بۇ ۋەدى ھىنانى باشتىن مۆدىل، پىشبرىكى ئەو ھەبەن دەكرد چۇن بتوانن خوشگوزەرانى و پەفاهىەتى ژيان بۇ كۆمەلگەى خۇيان و مرقۇشەكان دەستەبەر بكەن، بەلام ھەر ئەمانە لە دەرەوۋە دەۋورۋوبەر پىشبرىكى نەخشە پىگەيەكى تر بوون ياخود پلانگىرىكى تىران دادەرشت چۇن بتوانن ئەم ۋلاتە پارچە پارچە كراۋە ھىشتا بەرەو نەھامەتى و لەناۋىردن بكەنەو، پىگىرى بكەن لە ھەر بەرەو پىشچوونىك كە لە سوودو قازانجى ئەمان بشكىتەو.

۴- نامۆى پۇشنىبىرى

گومان لەو دەدا نىيە، كە نووسەر و شاعىرانى بزافى تەغرىبى ئەدەبىمان لە ھەۋلى ئەو دەدا بوون، چۇن بتوانن ئەم تابوو و دابونەرىتە كۆنەپەرسىت و چەقەستوۋەى لە كۆمەلگەى كوردىدا ھەيە بشكىنن و بە خامە رەنگىنەكانىان بتوانن پىرىارى لەسەر بدەن. ”لەم بواردەدا نامۆبون ماناى رەتكردنەو ھەبۇ پۇشنىبىرى گەل و جەماۋەرە

۵- نامۆبی خودی

هه موو تاكێك له ژيانیدا، توشی ئەم شیوازی نامۆبوونه دەبێت، بەلام بۆ هه ندیکیان درێژ خایه ن نییه، فرۆید له توێژهینه وه کانیدا، نامۆبوونی خودی، په یوهستی هه لکه وتهی مرۆف ده کات، به شیوهیه ک ئەم شیوازه له نامۆبوون، هه ستکردنی مرۆفه به که ساسی و مه لولوی و نه گونجان له گه ل ده ورره به هری کۆمه لایه تی به پێی پێوستی و دووره په ریزی له کۆمه ل، ئەم چه مکه به لای فرۆیده وه له سه ر تاک زه وتر ده رده که ویت، کاتیک ده سته وه ستان ده بێت له خو رزگارکردن له هه مبه ر ئەو که ساسی و مه لولویه تی تیی که وتوو، رێگه چاره یه کی بۆ نادۆزریته وه، به مه ش تاک ده که ویته مملاتی تی له گه ل خو بی و ده ورره که یدا، ناگونجی له گه ل داب و نه ریت و بۆچوونه کانیا ن بۆیه ده بێته که سیکی نامۆ. (فاروق، ۱۹۹۷، ۱۴). زۆر جار ئەگه ر سه یری که سالی نامۆ بکه ین یاخود نووسه ر و رۆشنی بیرو شاعیرانی نامۆ بکه ین ده بینین ” ناتوا نیت موماره سه ی ماف و داواکاری هه زو ئاره زوو هه کانی خو ی بکات و کۆمه لگه ده بێته له مبه ر له به دیه یتانی ئەو هه زوداوا کاریانه، ئیتر کۆمه لگه به سه ر بازگه ده شو به یتیت وه کوو ده زگایه کی سه رکو تکردنی هه زو ئاره زوو هه کان و داچه پاندنی مه یلی بۆچوونه کانی، که ناتوا نیت له م سه ربازگه یه گوزارشت له بۆچوونه کانی خو ی یكات بۆیه هه ست به نا ئارامی ده کات له حاله تیک دا که ده روون نه خو ش ده بێت یا ن ده ورره ی ناگونجیت“ (حه مه د، ۲۰۰۲، ۲۰۲) ده بێته جیگه سه رنج پرا کیشانی که سانی ترو جیاواز ده رده که ویت و ناتوا نیت له گه ل که سانی ئەو کۆمه لگه یه هه لسه که وت بکات و یاخود له گه لیاندا بژی، بۆیه گۆشه گیر ده بێت و ژیا نیکسی مه مره و بژی به سه ر ده بات. شاعیر (رێدار ساییر محه مد سالح) له شیعی (دالغه) له م باره یه وه ده لیت:

زۆر جار دالغه یه کی قوول
 ئەکه مه میوانی خو م و
 له نیو گه شتی پرسپاره کان
 دا ئەنیشم
 بیر له شه پۆله تو قینه ره کانی

بووه، یاخود باس له و رۆزگارانه ده کات که ماله که یان پر له کتیب بووه، به لام دیاره ئیسته به هوی سه رقایی ژیا ن و زۆربوونی ئامیره ئەلیکترۆنه کان وای لی کردوو، ئەو هه ست و سۆزه ی جارانی بۆ کتیب نه مینیت، ده توانین به شیوه یه کی گشتی وا ده روانینه کۆمه لگه ی کوردی ئاستی خو یندنه وه که مه، به هۆکاریکی سه ره کی داده نریت، بۆ دوا که وتن تاکی کورد. زۆر به ی شاعیرانی شتمان باسیان له و نه زانی ن و نه خو یندنه وارییه کردوو و به سه رچاوه یه کی سه رکیان دانا وه یاخود به هۆکاریکی دیارو کاریگه ریا ن دانا وه بۆ دوا که وتنی نه ته وه ی کوردی مان. شاعیر (لا وه ند سه ره مه دی) له شیعی (رێچکه قه ل) ده لیت:

له قه لای سوری نازادی
 له گه ل هه له ی پیش کۆتایشم دا
 نووسینه کانم هه له ی میژوو ییان
 تیدا ده که وت
 ئەو هه له میژوو ییانه ی
 رێچکه ی قه لامیا ن ده گۆری
 ئیدی.....
 په رتوکه گلاویه کانم له پیش چاوامدا
 په رپووت.... په رپووت ده بوون
 په رپووت.... په رپووت

(ته غریبی، ۴، ۲۵)

بئ بشک رۆشنی بیان چینیکی کارا و گرنگی هه موو کۆمه لگه یه کن، ده توانن له رێگه ی نووسینه کانیا ن تاکی نا و کۆمه لگه ئاشنا ی ئەو رووداوانه بکه ن و په رده له رووی زۆری راستییه کان لابه رن. شاعیر لیره دا په شیمانه له و نووسینه نه ی بۆ هه ندی لابه نی نیشتمان که ی نووسیوو یه تی، چونکه ئەو ئامانج و مه به سه ته ی نه پیکا که شاعیر دیویست، به لکو و هه ندیک که س ئەو هه له یان قۆسته وه بۆ مه رامی خو یان. بۆیه نه فره ت له په رتوو که کانی دا ده کات و به بۆچوونی خو ی به هه له ی میژوو ییان ده زانیت. لیره دا رۆشنی بیان کاتی هه ندیک شتی نامۆ ده بینن له لایان ده سه لاتدارانه وه به رانه ر به نه ته وه و خا که که ی ده کریت له بۆچوونه کانی سارد ده بێته وه یاخود پاشگه ز ده بێته وه، کاره که شی یاخود نووسینه کانی شی له پیش چاوی نامۆ ده بێت.

(بوون) ئەكەمەو

ئەلېم خوادىيە

ژيان چەند سەيرە

مرۆڧ چ بوونەوهرىكى نامۆيە

(تەغرىبى ۳، ۶۴ل)

شاعىر ئەم جۆرە تىروانىنەي خۆي بۆ ژيان و بوون
 لە نامۆبوونەو سەرچاوە بەرھەم دەھىت، شاعىر لىرەدا
 ھىچ مەبەست و ئامانچىكى بۆ بەھاي ژيان نەماو،
 واتە ئەو كە لىنە دەپپۆت كە دەكەوئتە نيوان ژيان
 و مردنەو. ئەو وا بىرى لىدەكاتەو، دەبى پۆژىك بى
 ھەرەمىن و كۆتايى بەو ژينە بىت، بە بۆچوونى خۆي
 ھىچ پىويست بەو ناكات مرۆڧ خۆي بەبوونى ژيانەو
 سەرقال بكات. ئەمەش دەگەرىتەو بۆ ئەو پەرى بىزارى و
 نامۆي، كاتىك مرۆڧ لەناو كۆمەلگەي خۆي ھەست بە
 ناومىدى دەكات.

(ئارى ئاغۆك) لەشيعرى (ھەناسەي غەرىبى) دەلئىت:

ئەي زەمەن

لەم غەرىبىستانە تەنيايىدە

واھەناسەي غەرىبىم

سەرتاپاي ژوورى گرتۆتەو

خەرىكە مالىك دروست دەكەم لە غەرىبى !!

ئىمشەو...

لەجاران غەرىب ترو تەنيا ترم !!

لەغرىبى خۆم دا مۆمىك نادۆزمەو بۆ بەختەوهرى...

ئاخر چى بگەم...

لەوئەي "وجود" ي خۆشم ناسيوە

زۆر غەرىبانە

سوتاوم لە نيو بازنى

ترس و

شەرم و

گوناح و

تەنى يى

(تەغرىبى ۲، ۷۳ل)

دەتوانىن بلىن بىزارى شاعىر لەو باروو دۆخەي كە
 تىايدا دەژى، لە رووى دەروونىشەو توشى حالەتتىكى

سەر لىشىواوى بوو ناتوانى ئۆقرە بگىت، ديارە ئەمەش
 نىشانەبەكە لە نىشانەكانى نامۆبوونى شاعىر بەوژبانە،
 شاعىر ھەوليداو لەم شيعرە ھەندىك مەسەلەي وەكوو
 (ترس، شەرم، گوناھ...) بوروژىتت. ئەمانە ھەندىك رىكار
 ياساينە سەبارەت بە داب و نەرىتى كۆمەلگە، بوونەتەرىگر
 لەبەردەم وەچنگ خستنى ھەندى مەبەست و ئامانچەكان.
 "زاناي ئەلمانى (كاربن ھۆرنى) سەر چاوەي نامۆي
 دەگەرىتتەو بۆ فشارە ناوەكبيەكانى مرۆڧ. ئەم
 فشارە وا لە مرۆڧ دەكات بەزۆرتىن ئاستى تەواوكارى
 بكات. ھەتاوەكوو نمونەبەكە باش بۆ خۆي بھىتتە
 دى و دەروونى خۆي بگەيەتتە ئەو وئانەي كە خۆي
 دەكىشىت، ھاوكات پىي وايە مەملانىي لەنيوان پالئەروو
 ھەزو پىداويستىەكانى كاريگەريان لە دەركەوتنى دياردەي
 نامۆبوون ھەيە، كە ناتوانىت تىريان بكات ئەمەش
 دەبىتە ھۆي دلەراوكى و ھەلچوون و شلەژانى كەس"
 (زاھد، ۲۰۱۵، ۴۰ل) بىگومان ئەمانەش كاريگەرىيان لەسەر
 خودى شاعىر دەبىت.

ئەنجام

۱. ئاشكرايە ھىچ بزاڧىكى ئەدەبى لە سەرتاسەرى
 جىھاندا لە خۆو بى ھۆكار چرۆ ناكات، دەبىت لە
 پىناويدا زەمىنە سازىكى گونجاوى بۆ فەراھەم بگىت بۆ
 گەشەسەندن و سەرھەلدانى بزاڧەكە.
۲. يەككىك لە ھۆكارەكانى سەھەرلدانى ئەم بزاڧە
 ئەدەبىيە ئەو بوو، لە رۆژگارى ئەوسا سەرھەلدانى
 چەندان رىيازى ئەدەبى بوو لە پۆژئاوا، بىگومان ئەم
 قوتابخانە كاريگەريان ھەبوو لە سەر زۆربەي بەرھەمى
 ئەدەبى گەلانى جىھانەو، پۆشنىريان و نووسەرانى ئەدەبى
 ئىمەش بىيەش نەبوون لە سوود وەرگرتن لە بەرھەمە
 ئەدەبىيەكانى ئەم پەوتانە، ئىنجا لە رىگەي راستەوخۆبىت
 ياخود لەرىگەي وەرگىرانى گەلانى دەوروبەر بىت.
۳. خالىكى ھەرە گرىنگى سەرھەلدانى ئەم بزاڧە ئەو
 بوو، پزگاربوونى خاكى كوردستان لە چنگ رۆژىمى بەعس
 و ھەلمژىنى كەشووھەواپەكى ئازادانە لەلايان نووسەر
 و پۆشنىرانى ئەوكات. ئەمەش واىكرد بەبىرو ھزرىكى

لیستی سەرچاوه کان

سەرچاوه کوردییە کان

— ئاغۆک، ئاری (٢٠١١)، بزاقی تەغریبی، چاپخانه ی چوارچرا، ههولێر.

— شه ورۆ، فازیل (٢٠١٣)، لیکۆلینه وهی ئەدهبی، چاپخانه ی حاجی هاشم، ههولێر.

— حیتۆ، ئەرشه د (٢٠١٢)، داداییم دهۆزانا نوێخوازا کوردیدا (١٩٨٥) - (٢٠٠٢)، چاپخانه ی ههوار، دهۆک.

— سلێوه، هاوژین (٢٠١٣)، خۆری دهق و ئاوێزه ی رهخنه، چاپخانه ی حاجی هاشم، ههولێر.

— عهلی، بهختیار (٢٠٠٥)، خوێنه ری کوشنده، چاپخانه ی رهنج، سلێمانی.

— غه م بار، کهمال (٢٠٠٨)، به ره وه جیهانی شیعری چه ند شاعیرێک، چ ١، بلاوکرده وهی ئاراس، ههولێر.

— قادر، سه رکه وهت سه عدی (٢٠١١)، نامۆی له پۆمانه کانی (سه لاح عومه ر) دا، چاپخانه ی حاجی هاشم، ههولێر.

— قه ره چه تانی، د. که ریم شه ریف (٢٠١٠)، هه ندیک نه خوۆشی و گرفتی ده روونی و کۆمه لایه تی، چاپخانه ی زانکۆی سه لاحه دین، ههولێر.

— ئاغۆک، ئاری (٢٠١١)، بزاقی تەغریبی، چاپخانه ی چوارچرا، ههولێر.

سەرچاوه عه ره بییه کان

— برکات، د. حلیم (٢٠٠٦)، الاغتراب من الثقافه العربیه متاهات الإنسان بین العلم والواقع، ط ١، مرکز دراسات الوحده العربیه، بیروت.

— شاخت، رپتشارد (١٩٨٠)، الاغتراب، ت: کامل یوسف حسین، ط ١، المؤسسة العربیه.

— ناجی، مصطفی (١٩٨٠)، بعض استعمالات مفهوم الاغتراب من النظرية الاجتماعیه، منهج (العلوم الاجتماعیه)، جامعه الکویت

— خلیل، جواد محمد (٢٠٠٩)، الاغتراب و علاقه بالصحة النفسیه، ط ١، دمشق

ئازادانه کار بکهن و دهست بۆ هه موو کون و که له به ریکی ژیا نی کۆمه لگه ی کوردی بهن، به شیوه یه کی سه ره به ستانه به بی هه یچ جوړه چاو سورکرده وه یه ک و ساسنۆرێک به ره و به کاره ئەده بییه کانیان بدهن و بۆچوونه ره خنه یه کانی خۆیان له بواری ئەده بدا ده ربیرن.

٤. یه کیکی تر له و خالانه ی ده توانین بۆ سه ره له لانی ئەم بزاقه باسی لێوه بکه یین، په یدا بوونی گیانیکی یاخیبوونه لای پۆشنییران، ئەمه ش بیگومان چینی پۆشنییران و نووسه ران زوو هه ست به و باره نا هه مواره ده کهن، که کۆمه لگه ی کوردی گرتۆته وه بگره هه ر له رووی (سیاسی، ئابووری، پۆشنیری، کۆمه لایه تی...) به ره وه دارمانیکی نامۆ هه نگاوی ده هاویشت.

٥. نووسه رانی بزاقی تەغریبی بۆ ده ربیرنی هه ستی نارازیبوون به رانه ر ئە وه باره نا هه مواره ی کۆمه لگه ی کوردی گرتۆته وه، هه لسان به هه لپژاردنی چه مکی (نامۆی)، چونکه ئەم چه مکه په هه ندیک فله سه فی فره وان هه یه. بۆیه نووسه ران و شاعیرانی ئەم بزاقه توانیان له ریگه ی چه مکی (نامۆی) یه وه مه رامه کانی و بۆچوونه کانی خۆیان له ریگه به ره مه کانیانه وه، جا چ شیعیر بی یا خود په خشان یان چیرۆک هه لپژیرن و رووی راستی و واقیعی کۆمه لگه ی کوردی ئەه وسامان پیشان بدهن.

٦. ده بی هه وه لگه کانی بزاقی تەغریبی ئەده بی به کاریکی داهینه را سه یر بکریت، چونکه له ناو به ره مه میکی ئەده بی خو مانی و ژیا نی تاکی کورد له کۆمه لگه هه نگاوی ده ناو ئیش و نازاره کانی پۆله ی کوردی ده خسته روو. لێره وه ئەده ب ده بیته ئاوینه یه کی کۆمه لگه وه به ویستی پۆژگار کار ده کات و که تیا یدا له دایک ده بییت، ئاستی پیشکه وته که ی ئەده بی ئەه وسای خو ی ده ستنیشان ده کات.

فەرھەنگ

كوردى

— خال، شېخ محەمەد (۱۹۷۹)، فەرھەنگى خال، سلىمانى.

— ھەژار (۱۹۹۳)، فەرھەنگى ھەمبانە بۆرىنە (كوردى — فارسى)، تاران.

نامە ئەكادىمىيەكان

كوردى

- زاھىد، كاظم محەمەد (۲۰۱۵)، پىئوھندى بەكارھىنانى تۆرە كۆمەلەيەتھەكان بە نامۆبوون لاي گەنجانى زانكۆ- فەيسبوك، نامەى ماستەر، كۆلپىژى پەرورەدە، زانكۆ سلىمانى.

- سەئىد، شىرىن سەئىد محەمەد (۲۰۰۱)، نامۆيى لە شىعرەكانى شىركۆبىكەس دا، نامەى ماستەر، كۆلپىژى زمان، زانكۆ سلىمانى. — عەبدولرەھمان، محەمەد سالىح (۲۰۱۳)، نامۆيى لە شىعرەكانى رۆستەم باجەلان دا، نامەى ماستەر، كۆلپىژى ئەدەبىيات، زانكۆ سەلاھەدىن.

— عەبدوللا، شوانە نوورى (۲۰۱۴)، چەمكى نامۆيى و پەنگدانەوھى لە شىعرى نوپخووزى كوردىدا، (جەمال غەمبار، دلاوھەر قەرەداغى، ھىوا قادىر)، نامەى ماستەر، كۆلپىژى زمان، زانكۆ سەلاھەدىن. — قادىر، ئارام محەمەد (۲۰۰۷)، نامۆيى لە شىعرى كوردىدا كرمانجى خواریوو (۱۹۷۵ — ۲۰۰۰)، نامەى ماستەر، كۆلپىژى زمان، زانكۆ سلىمانى.

عەرەبى

— زىتو، محمد ذنون (۱۹۹۸)، الحمار الاقتصادي والإغتراب الاجتماعي وأثرها من سلوك الطبقة، رسالة ماجستير، كلية التربية، جامعة الموصل.

- محمود، شريف ملعني عبده محمود (۲۰۰۱)، دراسة الإغتراب وعلاقته بمستوى الضعوع لدى طلاب الثانوى العالم و الفنى والصناعى — دراسة مقارنة، رسالة ماجستير، جامعة عين شمس، قسم الدراسات النفسية والاجتماعية.

گۆڧارەكان

— ئاغۆك، ئارى (۲۰۰۳)، بزاقى تەغرىبى ۴، چاپخانەى منارە، ھەولپىر.

- ئاغۆك، ئارى (۲۰۰۳)، بزاقى تەغرىبى ۳، چاپخانەى مېدىا، ھەولپىر.

— ئاغۆك، ئارى، (۲۰۰۳)، بزاقى تەغرىبى ۲، چاپخانەى مېدىا، ھەولپىر.

— ئىبراھىم، پەھىم قادىر (ھەلۆ خانەقىنى) (۲۰۰۴)، تەغرىب، چاپخانەى مېدىا، ھەولپىر.

— بۆكانى، سابىر بەكر (۱۹۹۹)، شۆرش بوونەوھىك بەرەو ناخ وپانتاى نامۆبوون، گۆڧارى رامان، ژ (۳۸)، ھەولپىر.

- حەمەد، يوسف عوسمان (۲۰۰۲)، ئەنتى كەسايەتى (خەسلەتى نامۆبوونى تاك)، گۆڧارى رامان، ژ (۷۳)، ھەولپىر.

- سەباح، سوارە (۲۰۱۵)، نامۆبوون لە پوانگەى ماركسەوھ، گۆڧارى رامان، ژ (۲۲۲)، ھەولپىر.

— فارووق، كەمال (۱۹۷۷)، فرۆيد نامۆبوونى مرۆڧ، گۆڧارى كار وان، ژمارە ۱۱۵، چاپخانەى وەزارەتى پۆشنىبىرى، ھەولپىر.

— مەعروف، د. كەمال مستەفا (۲۰۱۰)، سەرەتاي سەرھەلدانى نامۆيى لە شىعرى كوردىدا، گۆڧارى زانكۆ، كۆلپىژى زمان، ژ (۴۴)، زانكۆ سەلاھەدىن، ھەولپىر.

ملخص

ملخص هذا البحث الذي بعنوان (تأريخ النشأة وأساس الحركة التغريبية) لا يخفى في الأدب الكوردي الحديث بأن الحركة التغريبية كحركة أدبية ظهرت بعد نهضة الربيع سنة ١٩٩١ من قبل ثلاثة من مفكري وكتاب الحدائيه في مدينتي أربيل وكويتجق وهم (روسته مباحه لان، د. كمال معروف، عباس عبدالله). في مدينة أربيل بتاريخ ٢٠٠١/٥/٢٨ بعنوان (نحو الحركة التغريبية) أصدرنا بيانهم، ففي بداية البيا نوهوا بذلك وقالوا (هذا المملخوق يولد في النور وبارادته يتجه نحو الظلام) هؤلاء حاولوا أن يشاركوا في حياة الفرد الكوردي في منظورهم الأدبي. وينجزوا عملاً أدبياً محلياً، ويتحدثوا عن المشاكل الموجودة المحدثه في حياة فرد الكوردي بعد النهضة، وحاولوا أن يظهرها الوجه الحقيقي للواقع الذي يعيشه الفرد الكوردي. احدى النقاط الجوهرية التي اهتم بها هؤلاء في الحركة التغريبية، هي اختار مصطلح (الغرابه) لأن هذا المصطلح من الناحية الفلسفية والأدبية له بعد واسع يستطيع أن يعمل في أغلب أبعاد المجتمع، مثل بعد (الساى، والإجتماعى، الدينى، الفكرى، الأدي...) إذا نظرنا إلى نتائج هذا المذهب الأدبي مثل (الشعر، النثر، القصة) فنرى قد اهتموا بالناحية الغرابه، وخاصة في شعرهم، لأن الشعر أخذ مساحة واسعة في أربع المجلات الصادرة من قبل الحركة، والشعراء هم الذين استطاعوا أن يعبروا وينوهوا هذه الظاهرة عن طرق أشعارهم.

الكلمات الدالة: (حركة المنفى، الاغتراب، التمرد، الحنين، الشتات)

Abstract

The study entitled (The History of Emergence and the Basis of the Westernization Movement), is not hidden in the modern Kurdish literature that the Westernization movement as a literary movement appeared after the spring uprising in 1991 by three thinkers and writers of modernism in the cities of Erbil and Koysinjak, and they are (Rostama Bajalan, Dr. Kamal Maarouf, Abbas Abdullah). In the city of Erbil on May 2001, 28, entitled (Towards the Westernization Movement), they issued their statement. At the beginning of the statement, they noted this and said (This creature is born in the light and by its will it turns towards darkness). These people tried to participate and interfere in the life of the Kurdish individual from their literary perspective. And they perform a local literary work, and they talk about the existing problems that occurred in the life of the Kurdish individual after the uprising, and they tried to show the true face of the reality that the Kurdish individual lives in. One of the essential points that those in the Westernization movement cared about, is that they chose the term (strangeness) because this term is in terms of Philosophical and literary has a broad dimension that can work in most aspects of society, such as the aspect (the political, the social, the religious, the intellectual, the literary...) If we look at the results of this literary school such as (poetry, prose, the story), we see that they have paid attention to the strange aspect. Especially in their poetry, because poetry took up a wide space in the four magazines issued by the movement, and the poets were the ones who were able to express and mention this phenomenon through their poetry.

Key words: (westernization Movement, Alienation, Rebellion, Nostalgia, Diaspora)